16th December 1954]

MR. SPEAKER :—" Now, I shall put the main motion to the vote of the House. The question is—

' That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker,
Sri T. C. Narayanan Nambiar,
Sri K. P. Gopalan,
Sri C. H. Kanaran,
Sri P. K. Gopalakrishnan,
Sri K. C. Gopalan Unni,
Sri M. Narayana Kurup,
Sri M. Narayana Nambiar,
Dr. K. B. Menon,
Sri V. Sankaranarayana Menon,
Sri V. R. Krishna Ayyar,
Sri M. Chadayan,
Sri E. K. Sankara Varma Raja,
Sri K. P. Kuttikrishnan Nair,
Sri N. Gopala Menon, and
Sri A. Appu.' "

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF) AMENDMENT BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 33 OF 1954).

SRI N. K. PALANISAMY :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' *That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill*, 1954 (*L.A. Bill No.* 33 *of* 1954), *be taken into consideration at once.*' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 (L.A. Bill No. 33 of 1954), be taken into consideration at once.' "

* **SRI N. K. PALANISAMY** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையிலே நான் பிரேரித்திருக்கும் மசோதாவைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்பாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லா விவசாய சங்கத்தின் சார்பாக 8,500 பேர்களுக்கு மேல் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கையெழுத்திட்டு அனுப்பியுள்ள மகஜர் ஒன்றையும் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் சபை விதிப்படி முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட மகஜர் ஒன்றை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியாது. சபை அங்கத்தினர்களுக்கே அட்ரஸ் செய்யப்பட்ட மகஜர்களைத் தான் இங்கே சமர்ப்பிக்கலாம்."

[16th December 1954

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கடந்த ஏழு வருஷ காலமாக தொடர்ந்தாற்போல் மழை இல்லாததின் காரணமாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு விளைபொருள்களின் விலை ஒரேயடியாக விழுந்து கொண்டிருப்பதன் காரணமாக அவர்களால் வாழ்க்கை நடத்தவே முடியாது இருக்கும் போது எப்படி கடனை அடைக்க முடியுமென்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே தான் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை இன்னும் மூன்று வருஷ காலங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டுமென்பதோடுகூட பழைய கடன்களை பதினைந்து வருஷத் தவணைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் தக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அவர்கள், நான் சபையிலே சமர்ப்பித்துள்ள மகஜரில், கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்."

SRI S. PANCHAKSHARAM :— " On a point of order, Sir. Can the petition be addressed to the Hon. the Chief Minister ? Should it not be addressed to the Members of the Assembly ? "

MR. SPEAKER :—" இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கே அந்த மகஜர் அட்ரஸ் செய்யப்பட்டிருக்வேண்டுமென்று நான் முன்பே அவரிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். அது முதல் மந்திரிக்கு அட்ரஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, சபை அங்கத்தினர்களுக்கு அட்ரஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. **I have not gone through it. "**

The petition was then passed on to the Hon. the Finance Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I find that the petition is addressed to the Hon. the Chief Minister. I shall pass it on to him. "

1-10 p.m. * SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் இதேமாதிரியான நெருக்கடி முற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே பெருவாரியாக இருக்கக்கூடிய மக்கள் விவசாயிகள்தான். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு சூழ் நிலை நாட்டில் இருந்தால் தான் விவசாயிகளின் நிலைமையும் நன்றாக இருக்கும். கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பருவ மழை தொடர்ந்தாற்போல் தவறிக்கொண்டே வந்திருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகள் மிகுந்த நஷ்டத்திற்கும், கஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதனாலேயே பெரும் கடன்காரர்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள். கடந்த ஆண்டிலே மழை சுமாராக இருந்தது என்று சொன்னாலும்கூட விளைச்சல் சரியாக உண்டாகாமல் போய்விட்டது. அத்தோடு பயிர் நன்றாக வந்த இடங்களிலும் கூட பூச்சிகள் விழுந்து பயிரை அழித்திருக்கின்றன. குறிப்பாக மூன்றில் ஒரு பகுதி பூச்சிகளால் நாசம் அடைந்துவிட்டது என்று அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் வெள்ளாமை இல்லாததின் காரணமாக அந்த ஏழை விவசாயிகள் இன்றைக்கு எப்படிச் சாப்பிடுவது என்று வழி தெரியாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, உண்ணும் உணவுக்கே திண்டாடிக்கொண்டிருக்கின்றபோது எப்படி அவர்கள் கடனைக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நாம்எல்லோரும் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

" ஏற்கெனவே அவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற கடலை ஒரு மூட்டை விலை 29 ரூபாயாக விற்றுக்கொண்டிருந்தது என்றால் இன்றைய தினம் ஒரு மூட்டை விலை 9 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. முன்பு பருத்தி விலை டன் 150 ரூபாய் இருந்தது என்றால் இன்றைக்கு 85 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி ஆயிரம்

16th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் முதலிலே எழு மூட்டைகள் கடலை விற்றால், போதும், கடனை அடைத்துவிடலாம். ஆனால் இன்றைக்கு கடனை அடைக்க அவன் பன்னிரண்டு மூட்டைகளை விற்றுகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனால் கடனை அடைக்க முடியும். அதோடுகூட இன்றையதினம் நாட்டிலே பார்த்தால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விளைபொருள்களுக்கு மிகக் குறைந்த விலையும், அதே சமயத்தில் அவர்களால் வாங்கப்படுகின்ற பொருள்களுக்கு மிக அதிகமான விலையும் இருந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை இறங்கிக்கொண்டேயிருந்தாலும், அவர்களால் வாங்கப்படுகின்ற பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருப்பதன் காரணமாகத்தான் விவசாயிகளால் வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை, வாங்கிய கடனையும் அடைக்கமுடியவில்லை.

"குறிப்பாக நமது ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் கையாளும் முறையினால் விவசாயிகள் வேறு மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக் கொள்கையினால் அவர்கள் பெரிதும் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறியவேண்டும். விவசாயிகளின் வாழ்வு பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதற்கு மத்திய சர்க்காரின் வெளிநாட்டு வியாபாரக் கொள்கையும் ஓரளவு முக்கியமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக 1952–53-லே கடலை உற்பத்தி 25 லட்சம் டன் என்று சொல்லுகிறார் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார். அப்பொழுது வெளி நாட்டுக்குப் பத்து லட்சம் டன் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த வருஷம் பத்து லட்சம் டன் உபரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது வெளி நாட்டுக்கு 2½ லட்சம் டன்தான் ஏற்றுமதி செய்யலாமென்று அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே உள்நாட்டிலே கடலையின் விலை ஒரேயடியாக இறங்கிவிட்டது. எண்ணையின் விலையும் இறங்கிவிட்டது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த எண்ணைகளைக்கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்ற சோப்பின் விலை இறங்கவில்லை.

"இதேமாதிரியாகத்தான் பருத்தியின் விலை பொதி 150 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாயாக இறங்கிவிட்டது. ஆனால் துணியின் விலையும் இறங்கவில்லை. நூலின் விலையும் இறங்கவில்லை. பருத்தி விலை இறங்கிய உடனேயே நூலின் விலை இறங்குவதற்குப் பதிலாக முன்பிருந்த விலையைவிட முப்பது ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது. இப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை இறங்கிக்கொண்டேயிருக்கும்போது, அவர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை இறங்காமல் ஏறிக்கொண்டே போனால் அவர்களால் எப்படி ஜீவிக்க முடியும். வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியும். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட fluctuation-னால் தான் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

"கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டம் சொல்லமுடியாது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி வறண்ட பிரதேசங்களில் தான் இருக்கிறது. செழிப்புள்ள பிரதேசங்களில் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆகவே குறிப்பாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள கோபியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கோபியில் தண்ணீர் இல்லையென்ற பஞ்சம் கிடையாது. ஏராளமாகத் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால் வறண்ட பிரதேசத்திலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் இங்குதான் கடன்காரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். காரணம் இந்தப் பிராந்தியத்தில் நெல் விலை இறங்கிவிட்டது. கோதுமை விலையும் இறங்கிவிட்டது. ஆனால் இந்திய சர்க்கார் தாங்கள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தப்படி அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். அதைப்போலவே பருத்தி விலை ஒரேயடியாக இங்கே இறங்கிவிட்டது. ஆனால் அமெரிக்காவிலிருந்து ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபடி பருத்தி இறக்குமதி செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லின் விலை இங்கே இறங்கிவிட்டது. வெளி நாட்டிலிருந்து நெல் இறக்குமதி செய்ய ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபடி இவ்வாண்டும் இறக்குமதி செய்தே தீரப்போகிறார்கள். குறிப்பாக 1948-ம் வருஷத்தில் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் எதையும் மாற்றமுடியாதென்று சமீபத்தில் ஸ்ரீ தேஷ்முக் அறிவித்துவிட்டார்.

[Sri N. K. Palanisamy] [16th December 1954

"இந்த மாதிரியான சீர்கேடான கொள்கையினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் இந்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள்தான். விவசாயிகளின் கடன் பளுவை குறைக்க சர்க்கார் முற்படவில்லை. அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பத்தை சிறிதளவாவது குறைக்கவேண்டுமென்று கருதி கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு சிறிதளவுகூடப் பயன் கிடையாது எனப் பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்களும், பாங்கர்களும், வியாபாரிகளும் முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகளின்பால் இவர்களுக்கு அக்கறையிருக்குமேயானால் அவர்களுடைய கஷ்டத்திற்குக் கை கொடுத்து உதவ குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் கடன் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். உண்மையிலே அவர்கள் மிக அதிக வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்குப் பணம் கடன் கொடுத்து அவர்களது உழைப்பையெல்லாம் சுரண்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்ததினால் அவர்களால் விவசாயிகளை எந்த வகையிலும் துன்பப்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே தான் இந்தச் சட்டத்தை பலமாக மறைவில் இருந்தும் எதிர்க்கிறார்கள். பகிரங்கமாகவும் எதிர்க்கிறார்கள்.

"விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது இங்குள்ள மந்திரிமார்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். இவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியவேண்டுமென்பதற்காகவே விவசாயிகள் பல இடங்களில் மகாநாடுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திருவண்ணாமலையில் ஒரு விவசாயிகள் சங்க மகாநாடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலியிலே ஒரு மாகாநாடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலே பேரூர் போன்ற இடங்களிலும், கோபு போன்ற இடங்களிலும், தாராபுரம் போன்ற இடங்களிலும் பல மகாநாடுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு இது நன்கு தெரியும். சில மகாநாட்டிற்கு அவரே தலைமை தாங்கியிருக்கிறார். அங்கெல்லாம் விவசாயிகளுடைய நிலைமையை கவனிப்பதாகச் சொல்லி வந்துவிட்டு இங்கே கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை ஒரு இருபது நாட்களுக்கே நீட்டி வைக்கிறார்கள். ஜனங்களிடம் பேசுவது வேறு, அங்கே சொல்வது வேறு, ஆனால் இங்கே செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லாம் வேறுகத்தான் இருக்கின்றன. திட்டவட்டமாக விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டத்தை உணர்ந்து இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கச் செய்வதை விட்டு இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமிப்பது வெறும் கண் துடைப்பு வேலைதான். நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் அந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கும்படி செய்கிறோம் என்று பட்டவர்த்தனமாக ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பார்கள்.

"ஏற்கெனவே பல பிரதேசங்களில் இந்தமாதிரியான சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக கட்கில் கமிட்டி என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதைப் படிக்கிறேன்—

'The Gadgil Committee recommended that the debts of agricultural producers should be adjusted. These recommendations were endorsed by the Agrarian Reforms Committee.

'The debt of agricultural producers should be compulsorily adjusted without waiting for applications from borrowers by bbards managed by judicial officers.'

16th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

" ஆகவே உண்மையாகவே விவசாயிகளிடத்தில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருக்குமானால் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நீடிப்பதால் அவர்கள் கஷ்டம் நீங்குமென்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடனை இருபது, இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதுமாதிரியான சட்டத்தைப் பல ராஜ்ய சர்க்கார்கள் செய்திருக்கின்றன.

" The Uttar Pradesh Temporary Regulation of Execution Act, 1934, was enacted with a view to stay the execution of proceedings against judgment debtors. 1-20 p.m.

" The Punjab Debt Conciliation Act of 1934.

" The Bengal Agricultural Debts Act, 1935.

" The Assam Debt Conciliation Act of 1935.

" இந்தச் சட்டங்களை நாம் எல்லோரும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இவைகள் பதினைந்து வருஷங்களிலிருந்து, இருபது வருஷங்களுக்குள் தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்களோ, அதே அடிப்படையில் தான் இன்றையதினம் நமது ராஜ்யத்திலும் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

" கடந்த ஆறு, ஏழு வருஷங்களாகவே பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. வெள்ளாமையும் அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சி வேறு விழுந்து பயிர்கள் நாசமாகியிருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வேறு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு வருஷ காலம் இந்தக் கடன் மசோதாவை ஒத்திவைத்தாலும் கூட ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகாவது அவர்கள் நிலைமை சீர்படுமா என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே சிறு நில விவசாயிகளின் நிலைமையையாவது சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு குறைந்தது மூன்று வருஷ காலத்திற்கு இந்தக் கடன் மசோதாவை ஒத்திவைக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக கடனை பதினைந்து வருஷத் தவணைகளிலோ, பத்து வருஷத் தவணைகளிலோ திருப்பிக்கொடுக்க உத்திரவு செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டத்தைச் சொல்லமுடியாது. விவசாயிகள் இந்தக் கடன் மசோதா ஒத்திவைக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பாங்கர்கள், பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள், வியாபாரிகள் இவர்கள்தான் இந்தக் கடன் மசோதா ரத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று பலமாக மறைவிலேயும், வெளியிலேயும் நின்றுசொண்டு பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இதைக்கண்டு சர்க்கார் விவசாயிகளின் நிலைமையை அந்தரத்தில் விடாமல் அவர்களை எல்லாம் காப்பாற்ற இந்தக் கடன் மசோதாவை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. MADANAGOPAL :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என்.கே. பழனிசாமி கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை ஆதரித்து சில விஷயங்களை சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சம்பந்தமாக இன்றைக்கு சபையில் மிகவும் முக்கியமான விஷயமாகக் கருதப்பட்டு அதன்மீது விவாதம் நடந்து வருகிறது. இந்த நேரத்தில் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை மேலும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறபோது, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய லேவாதேவி முறையானது எத்தன்மையதாக இருக்கிறதென்பதை சர்க்கார் மிகவும் ஆலோசிக்கவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் ஏன்றும் இல்லாத அளவுக்கு வட்டி விகிதமானது கொடிய முறையில் இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த லேவாதேவி முறை தேசிய உற்பத்தியையும் இந்த ராஜ்யத்தின் பொருளாதார வாழ்வையும் சீர்

குலைக்கக்கூடிய தன்மையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக, தஞ்சாவூர், மதுரை ஜில்லாக்களில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு குத்தகை 20 மூட்டை நெல் ஆக இருக்கிறது—இரண்டு போகத்திற்கும் சேர்த்து. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏக்கர் நிலம் மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் கிரயம் பெறும். இந்த மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு வட்டி எவ்வளவு என்று பார்த்தால் நூற்றுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு மூட்டை நெல் என்ற நிலைமை பெரும்பாலும் இன்றைக்கு நிலவுகிறது. அப்படியானால், மூவாயிரம் பெருமானமுள்ள ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 30 மூட்டை நெல் வட்டி மூலமாக வருமானம் வரக்கூடிய லேவாதேவி முறையாக இருக்கிறது. ரூ. 100-க்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 1 முதல் ரூ. 5 வரையில் வட்டி செலுத்தக்கூடிய முறை இப்பொழுது கிராமத்தில் வழக்கமாக இருக்கிறது. சராசரி நூற்றுக்கு மாதத்திற்கு இரண்டு வட்டி என்று வைத்துக்கொண்டபோதிலும் 100-க்கு வருஷத்திற்கு 24 வட்டி என்று ஆய்விடுகிறது.

"சர்க்கார் போட்டிருக்கும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை என்று நாம் கூறுகிறோம். விவசாயிகளிடத்தில் சர்க்கார் கடன் கேட்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையிலுள்ளவர்கள் ஏதாவது பணம் மீதம் வைத்திருந்தால் அதை வட்டிக்கு விடுகிறார்கள். அப்படி வட்டிக்கு விடுவதன்மூலம் 24 சத விகிதம் வரையில் லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கும்போது சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய 3½ சத விகிதம் வட்டிக்கு யார் சர்க்காருக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வருவார்கள் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிராமப்புரங்களிலுள்ள எந்த மிராசுதார்களும் லேவாதேவிக்காரர்கள் தாங்கள் சேமித்து வைத்திருக்கும் பணத்தைச் சர்க்காருக்கு கடன் கொடுக்கப் போவதில்லை. இன்றைக்கு கிராமப்புரங்களில் மீதமாகக்கூடிய பணம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வருகிறதில்லை. விவசாயிகளைக் கடுமையாக சுரண்டுவதின்மூலம் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தி குறையக்கூடிய அபாயம் ஏற்படுகிறது.

"கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி, சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, பத்திரிகையிலும் சரி பல அபிப்பிராயம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் ஏற்கெனவே கொண்டுவந்ததால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெரிய அளவு பாதித்திருக்கிறது என்ற அபிப்ராயம் ஒரு சாராரிடையே இருக்கிறது. அது சரியல்ல. அது உண்மைக்கு மிகவும் பொருத்தமில்லாத விஷயம். ஒரு வருஷத்திற்கு கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அப்பொழுது வந்திருக்காமற்போனால், தமிழ் நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் கையிலிருக்கக்கூடிய துண்டு துக்காணியைக்கூட இழந்துவிட்டு, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் சேர்ந்துகொள்ளவேண்டிய அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

"இன்றைக்கும்கூட இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டுவரக்கூடிய காலத்தில் விவசாயிகள் மொத்தத்தில் எந்த நிலையில் இருந்தார்களோ அந்த நிலையில் இருந்து முன்னேற்றமடைந்துள்ளார்கள். ஆகவே, இதை நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற வாதம் பேசப்படுகிறது. அது சரியல்ல. விவசாய மக்கள் முன்னைவிட மேலும் அதிகமான நெருக்கடிக்கு இப்பொழுது உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், இன்றைய பத்திரிகைகளில், மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைபற்றி கலெக்டர்களின் ஸ்டேட்மெண்ட்டுகள் வந்துள்ளன. அந்தப் பிரதேச மக்களில் பெரும்பாலும் வைகை, தாம்பிரபரணி தவிர புஞ்சை, மானாவாரி பூமியைக்கொண்டு வெள்ளாமை முழுவதும் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்த பயிர்களெல்லாம் அங்கு பயிர் வந்தவுடனே சரியான காலத்தில் மழை இல்லாமல் எட்டு வாரமாக புஞ்சைப் பயிர் முழுதும் நாசமாகிவிட்டது. சமீபத்தில் பெய்த மழையினால் எந்த வித பலனுமில்லாமல் பயிர்கள் கெட்டுவிட்டன. இந்த மூன்று ஜில்லாக்களைத்தவிர மற்ற தமிழ் ஜில்லாக்களிலுள்ள பயிர்கள் முழுதும் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்திகளும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

16th December 1954] [Sri V. Madanagopal]

"மேற்சொன்ன இயற்கையினால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டது தவிர, அதை விட பயங்கரமான ஆபத்து விவசாயப் பொருள்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சி. நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கூறும்போது சில விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நானும் இது விஷயமாக ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எண்ணெய் வித்துக்களின் விலை ஒன்றுக்குப் பாதியாக இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. 80 பவுண்டு கொண்ட கடலை மூட்டை யொன்று 20 ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 10 ரூபாயாக குறைந்திருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு மணு வெல்லத்தின் விலை ரூ. 6 ஆக இருந்தது 'இப்பொழுது இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்குவாரில்லை' கரும்பு விவசாயம் செய்பவர்கள் பயிர்ச் செலவுக்குக் கூட கட்டுப்படியாகாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எள்ளு மூட்டை ஒன்று ரூ. 100 ஆக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 32, ரூ. 33-க்கு குறைந்திருக்கிறது. பருத்தி, புகையிலை ஆகியவைகளின் விலையும் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் தவிர இன்னும் வேடிக்கையானது என்னவென்றால் இன்று ஒரு டன் ஈர வெங்காயத்தின் விலை தமிழ் நாட்டில் ரூ. 15 என்று இருப்பது சிங்கப்பூரில் ரூ. 250 ஆக இருக்கிறது. அப்படி அதிகப்படியாக கிடைக்கும் ரூபாய் ஈர வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது ரூ. 15, ஆனால் விற்கக்கூடிய விலை ரூ. 250. இந்த லாபம் யாருக்குப் போகிறது ? இடையில் இருப்பவர்களுக்கு, அதாவது ஏற்றுமதிக்கு பர்மிட் வாங்கியிருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு இந்த லாபம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காததின் காரணமாக சென்ற வருஷத்தில் இருந்ததைவிட கடுமையாக இன்றைக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று கூறும்பொழுது அநியாய வட்டியைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் கொடுக்கக்கூடிய கடனை தவணை தவணையாக வசூல் பண்ணவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் தான் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். சர்க்கார், தாங்களே இது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம், ஆகவே, இதை நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறலாம். இந்தச் சட்டத்தை சில விதி விலக்குகளோடு இன்றுள்ளபடி நீடித்தால் போதும். இன்றைக்குக் கூட கிராமப்புறங்களில் கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் லேவாதேவிக்காரர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு வட்டி வேண்டாம், கட்டாயமாக பாண்டு எழுதி இருக்கக் கூடிய தொகை வேண்டாம், கொடுக்கும் பணத்தைக்கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுங்கள் என்று கேட்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் மேலும் நீடித்தால் வேறு சட்டம் தேவை இல்லை. கோர்ட் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் லேவாதேவிக்காரர்கள் தவணையில் வாங்கிக் கொள்வார்கள். கிராமத்தில் கடன் வசதி அற்றுப் போகிறது என்ற ஒரு வாதம் இருக்கிறது. அது சரியல்ல. கிராமப் புறங்களில் எட்டணு, ஒரு ரூபாய் வரை வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கிக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அநீதியாக கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒன்றுக்கு இரண்டாக எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்களே அந்தக் கடன்கள் தான் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் உடனடியாக விவசாயிகளிடம் வசூல் பண்ணுவதை அனுமதித்தால் அவர்களுக்கு கட்டுவதற்கு எந்தப் பாதையும் இல்லாமல் சின்னஞ்சிறு விவசாயி கையில் இருக்கக் கூடிய நிலத்தையும், ஆடு மாடுகளையும் இழந்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் திண்டாடுவோர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும். இந்த நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வுக்கே மிக அபாயகரமான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned.

[16th December 1954

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI K. T. RAJU :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விவசாயிகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ' கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினன் இலங்கை வேந்தன் ' என்னும் பழமொழிக்கு இலக்காயிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் நாட்டில் ஏழை விவசாயிகளும், நடுத்தர விவசாயிகளும் பெரிய அளவில் கடன்களால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நம் நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்களுக்கு மேல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த நாடு சுபிட்சமாக இருக்கவேண்டு மென்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். இந்த நாடு சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்றால் ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கு ஏழை விவசாயிகள் அவர்களுடைய தொழிலில் முன்னேறினால் தானே முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். இந்த நாட்டு மக்கள் பெரிய அளவில் கடன் தொல்லையால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒரு விதமான முன்னேற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. நீண்டகாலமாக பெரிய அளவு நடுத்தர மக்கள் கடன் தொல்லையால் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்காகவும், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்ததின் நோக்கம். கடன் ஒத்திவைப்பு மட்டும் இவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்த்துவைக்க முடியாது என்பதை நாம் தெரிந்துக் கொண்டோம்.

" இந்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டால்தானே அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற முடியும். இன்றைக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததின் நோக்கம் என்னவென்றால், மூன்று வருடத்திற்கு அவர்களுடைய கடன்களை ஒத்திவைப்பதற்குத்தான். இந்த மசோதாவினால் ஏழை விவசாயிகள் திருப்தி அடைய முடியாது. ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் இந்த மசோதா அவர்கள் மூச்சு விடுவதற்கு கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்கிறது. இந்த நாட்டில் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் நாம் செய்யப்படும் திட்டங்கள் எல்லாம் அவர்களின் நன்மையைக் கருதித் தான் செய்கிறோம். இன்றைக்கு நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் விளை பொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்யும் நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கவேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் மூலமாகத் தான் அவர்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க முடியும். அவர்களின் வாங்கும் சக்தி உயர்ந்தால்தானே, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும். ஆனால் இன்றைக்கு பொருளாதாரத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களில் பெரும் பகுதி அல்லது பெரும்பாலானவை அவர்களுடைய கடன்களுக்கு வட்டியாகவே செலுத்தப் படுகிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் இன்று இருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக கடன் வாய்ப்பட்டு இருக்கும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் முதலில் அவர்களுடைய கடன்களை அடைக்கக் கூடிய தகுந்த முறையை அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு வழி செய்தால்தான் நாட்டில் பொருளாதார அபிவிருத்தி அடையும். அவர்களின் நிலைமை முன்னேறுவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டில் சுபிட்சம் காண முடியும். ஆகையால் நம்முடைய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் அதிகமான காலத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

" மேலும் அங்கத்தினர் மதனகோபால் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாட்டில் உற்பத்தி அதிகமாகயிருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய நிலைமையில் மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை

16th December 1954] [Sri K. T. Raju]

கிடைப்பது இல்லை. அதனால்தான் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் அவர்கள் கடனுக்கு, வாங்குகிற கடன்களுக்குச் சரிகட்டுவதற்காகவே பெரும் பாலான பணம் போகிறது. அப்படி இருப்பதால்தான் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை சீர் கெட்டு போய்க் கொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய கடன்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஒரு திட்டம் வகுத்தால் தான் அவர்களுடைய நிலைமையை மாற்றமுடியும். நம் சர்க்கார்கூட இந்த வருஷ முதலில் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அச்சட்டத்தினால் அவர்களுடைய கடன்களுக்கு ஒரு வித நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. தவிர அவர்களுக்கு இந்த கடன்களை வாங்குவதற்கே எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்குள்ளாகவேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக அவசரமாக குடும்பச் செலவிற்கு பணம் தேவையென்றால் அவர்கள் ரூ. 100-க்கு மேல் பாண்டு எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. கடன் கொடுக்கிறவர்கள் இம்மாதிரி அதிகப் பணத்திற்கு பாண்டு எழுதிக் கொடுக்கும்படி அவர்களை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். உண்மையாகப் பார்க்கப் போனால் அவர்களுடைய கடன்கள் பாதிக்கு மேல் இப்படித்தான் இருக்கும். ஆதலால் இம்மாதிரி நீண்டகால கடன்களால் ஏழை விவசாயிகள் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து, அதை நிவர்த்திப்பதற்கு வழி வகைகள் என்ன என்பதை ஆலோசித்து இந்த சபையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். நம் நாடு வளர்ச்சி பெற்று முன்னேறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய கடன்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் கடன் இல்லாமல் இருந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால்தான் நாடு முன்னேற்றம் அடையும் என்று சொல்லமுடியும். அப்போதுதான் நம் நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படும்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

"ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்தி வைப்பதனால் இந்தப் பிரச்னை தீர்ந்து விடும் என்பது இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்தவருடைய நோக்கம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு உறுப்படியான ஒரு நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தவருடைய நோக்கம். அவ்விதம் நிவாரணம் அளித்து நாட்டிற்கு சுபிட்சத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்றுதான் அவர் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதன் பின் தான் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும். சர்க்காருக்கு தங்களுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு பணம் சேர்ந்துவிடும். எந்த விதத்திலும் சர்க்காருக்கு பணம் கிடைத்துவிடும். ஏனென்றால் இப்பொழுது ஜனங்களிடம் ஏராளமாகப் பணம் இருக்கிறது. அவர்களும் கொடுத்து விடுவார்கள். அவ்விதம் ஜனங்களிடத்தில் பணம் புழங்கி வருவதானால் சர்க்காருக்கு வேண்டிய பணம் வந்து விடுகிறது. இந்த சட்டத்தினால் குடியானவர்களுக்கு எந்த அளவில் உதவி அளிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டும். குடியானவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தை ஒத்தி வைப்பதன் மூலம்தான் பரிகாரம் கிடைத்து விடும் என்று நினைக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு சரியானபடி பரிகாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேறு வழிகளில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். எந்த விதத்தில் செய்யப்போகிறோம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெறும் லேவாதேவிக்காரர்கள் கையில் அதை விட்டுவிடக் கூடாது. அவ்விதம் இல்லாமல் குடியானவர்களுக்கு குறைந்த வட்டியில் நியாயமான முறையில் பணம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வழி வகை காணவேண்டும். அந்தக் காரியத்தை சர்க்கார் செய்யப் போகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. அதற்காக இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த வழியில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்குத்தான் நாம் இந்த நாட்டில் இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். 2-40 p.m.

* **Sri P. VENKATESHA SHOLAGAR** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்ததின் மூலம் விவசாயிகளுடைய நிலைமை பெருகிவிட்டதாகவும் இந்தக் கடன்

ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டதாகவும் யாரும் கூறவில்லை. இப்பொழுதும் அவர்கள் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுதான் உள்ளார்கள். அவர்களுக்குப் பொருளாதார வசதியும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. மேலும் மேலும் அவர்கள் உற்பத்தி பண்டங்களின் விலை வீழ்ச்சி அடைந்து கொண்டுதான் வருகிறது. அதனால் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றமடையவில்லை. இந்த நிலையில் இருக்கும் அவர்கள் வாங்கிய கடனை உடனடியாக வசூல் செய்ய சந்தர்ப்பம் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் பெரிய நெருக்கடிக்கு ஆளாக வேண்டியதாகி விடுவதோடு அவர்கள் தாங்கள் சாகுபடி செய்ய வேண்டியதற்கு மூலாதாரமில்லாமல் போய் வெறும் ஒட்டாண்டியாகவேண்டியதாக இருக்கும். உண்மையிலேயே அவர்கள் கடன் வாங்கியிருந்தால் அக்கடனை கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அந்த நிலைமையில் பல பேர்கள் கடன் வாங்கவில்லை. ஆகவேதான் அவர்கள் வாங்கிய கடனை ஒத்தி வைக்கப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சிலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கடனானது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"என்னுடைய கிராமத்துக்குப் பக்கத்தில் பெரிய பண்ணை ஒன்று இருக்கிறது. பெயரளவில்தான் விவசாயிகள் நிலச்சுவாந்தாருக்கு கடன் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கண்டு முதல் இல்லாத நிலத்தில் வார பாக்கிக்காக அவ்விதம் கடனை எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் 'கானு பாக்கி' என்று பெயரும் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய கணக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கணக்கில் விவசாயிகளுடைய கையெழுத்தை வாங்கப்பட்டுள்ளது. "கானு பாக்கி" என்று பெயர் வந்த காரணம் கானுத மகசூலுக்கு தான். இந்த மாதிரி பல மோசமான பத்தரங்கள் எழுதி வாங்கப்பட்டு விவசாயிகளை கடனாளிகளாக்கியிருக்கிறார்கள் அது மாத்திரம் அல்ல, பல தோழர்கள் சொன்ன மாதிரி ரூ. 100-க்கு ரூ. 150 என்றும் எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எழுதி வாங்கியவைகளுக்கு எத்தனை தவணைகளில் வட்டி கட்டினாலும் அந்தக் கடன் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். வட்டி கொடுக்கக் கொடுக்க கடன் நீடித்துக் கொண்டேயிருக்கும். இந்த மாதிரியான கடன் பத்திரங்களை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. எந்த விதத்தில் கடன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு வட்டி கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை இயற்றி விவசாயிகள் எவ்வளவு கட்ட முடியும் என்பதையும் பரிசீலனை செய்துதான் அதன் பிறகு இந்தக் கடனை வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை இப்பொழுதே நீடிக்காமல் விட்டு விட்டால் பெரிய பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே சரியான முறையில் பரிசீலிக்காமல் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடக்கூடாது. கொடுத்த கடனை கேட்கும்போது எப்படிப்பட்ட கடனை கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிசீலிக்காமல் இந்த ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால் விவசாயிகளுடைய பிரச்னை தீர்ந்து விடப்போவது இல்லை. அவ்விதம் ரத்து செய்தால் அவர்களுடைய நிலைமை சீர் கெட்டு விவசாயித்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி தடைபடும். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை நீடித்து அதற்காக வழிவகை செய்து கொண்டுதான் இந்த சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இத்துடன் விட்டுவிடக் கூடாது. ஆகவே இந்த சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

* **Sri A. VELOO** :—"கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் பழனிசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். குறைந்த வாரம், கூடுதலான குத்தகை, கூலிக் குறைவு, லேவாதேவிக்காரர்களால் அதிகப்படியான வட்டி வாங்குவது

16th December 1954] [Sri A. Veloo]

முதலிய பரிதாபகரமான நிலையில் குடியானவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பொருட்டு சர்க்கார் சென்ற ஆண்டில் ஒரு கடன் நிவாரண ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதை மறுபடியும் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்திவைத்து நீடிக்க வேண்டுமென்று கனம் பழனிசாமி அவர்கள் இப்பொழுது ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"நாட்டில் மக்களுக்கு முக்கியமானதும் கண் போன்றவையுமானது விவசாயம்தான். விவசாயப்பொருளின் உற்பத்தி உயர்ந்தால்தான் நாடு முன்னேற முடியும். உற்பத்தியில் நம் நாடு தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது விவசாயிகள் நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றமடைய முடியாமல் கடன் தொல்லையால் நாளுக்கு நாள் அழிந்து கொண்டே போகிறார்கள். இவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பது மிகவும் அவசியம். அதனால் சர்க்கார் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயற்சிக்கவேண்டும். விவசாயிகள் கடன்களைக் கொடுக்க வேண்டிய காலத்தை நீடிப்பதனால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்து விடாது. அவர்களால் தாங்கள் வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்கச் சக்தியற்றவர்களுடைய கடனை ரத்து செய்ய ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றினால்தான் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பான நிவாரணம் கிடைக்கும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது விவசாயிகள் கோயில், மடம் தர்ம ஸ்தாபனம் முதலியவைகளில் அதிகப்படியான கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அவைகளில் கடன் வாங்கிய காரணத்தினால் கடன்களின் பெயரால் அவர்களை மனைக்கட்டிலிருந்து அப்புறப் படுத்த துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். இன்னும் அந்தத் தொல்லைகள் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. அந்தத் தொல்லைகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமானால் கோயில், மடம், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் முதலியவற்றில் வாங்கியிருக்கும் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இவைகளின் மூலம்தான் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கடன்களை ரத்து செய்வதனால் தனி நபர்களுக்கு யாதொரு தொல்லையும் நஷ்டமும் கிடையாது. அதனால்தான் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். கடன் பேரில் மனைக்கட்டுகளிலிருந்து ஏழை விவசாயிகளையும், ஏழை ஹரிஜனங்களையும் அடிக்கடி துரத்தப்படும் தீமை ஒழிய இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதைச் செய்தால் அவ்விதம் அப்புறப்படுத்தப்படுவது நின்று விடும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

"இப்பொழுது வாரம் பாக்கி, குத்தகை பாக்கி முதலியவைகளுக்கு கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் ஏராளமான வட்டி கொடுத்தும் கூட கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்த மாதிரியான கடன்களை பரிசீலனை செய்து அந்தக் கடன்களையும் ரத்து செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

"கடைசியாக கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகளில் பழைய கடன் பாக்கிகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்வது போல் சர்க்காரே விவசாயிகளுடைய கடன்களைத் தீர்த்துவிட்டு அந்தக் கடனை தவணை தவணையாக வசூல் செய்து கொள்ளும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லாம் பெரிய வியாபாரிகளும், லேவாதேவிக் காரர்களும், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும் தான். அவர்கள் தான் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கின்றார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்தால் அந்த வியாபாரிகளும் நிலச்சுவாந்தார்களும் தாங்கள் கொடுத்த கடனை பலவித நிர்ப்பந்தம் செய்து வசூல் செய்வதற்கு இடம் அளிக்கிறது என்பதனால் ஆகவே இந்த சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

[16th December 1954

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவின் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள கடன்பட்ட விவசாயிகள் அதிலும் குறிப்பாக சிறிய விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் கூட்ட ஆரம்பத்தில் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது விவாதம் நடந்தபோது இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதாவை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 5-தேதி வரையில் அது நீடிக்கிறது. இதை நீடிக்காவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று தெரிவித்தோம். அதற்கு வேண்டி இந்த சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டோம். அதன்மேல் அதற்கு வேண்டிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் இந்தச் சட்டம் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்படுமானால் பல தொல்லைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எல்லா மெம்பர்களும் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று உண்மையாக விரும்புகிறார்கள். அப்படியென்றால், இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்தால் உண்மையான விவசாயிகள் மட்டும் பலன் அடைவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயிகளாக இல்லாதவர்களும், பெரிய நிலப் பிரபுக்களும் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வார்கள். நாட்டிலே உள்ள கடன் வசதிகளெல்லாம் சுருங்கிவிடும் என்ற பலத்த கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் இப்பொழுதிருக்கும் முறையில் நீடிப்பது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

2–50 p.m.

" கடன் கொடுத்தவர்களிடமிருந்து சிறிய சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இப்பொழுது இருக்கும் கடன்பட்ட விவசாயிகள் எந்தக் காலத்தில் கடன் வாங்கினார்கள், இப்பொழுது கடன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் பல இடங்களிலிருந்து கடன் வாங்கும்போது அவர்கள் உற்பத்தி செய்த தானியங்களையெல்லாம் நல்ல விலைக்கு விற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கினார்களென்றால் இரண்டு ஏக்கரிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக்கொண்டு இரண்டு ஆண்டில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும்படியான நிலையில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது அதே கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு 4 அல்லது 6 ஆண்டுகள் வரையில் ஆகும் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. முன்பெல்லாம் கடன் தொகையை இரண்டு வருஷங்களில் நில வருமானத்திலிருந்து திருப்பிக் கொடுத்துவிடும் நிலையில் இருந்தவர்கள் இப்பொழுது ஏன் அதே காலத்தவணையில் கொடுக்க முடியாமல் நான்கு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது? அதற்குக் காரணம் என்ன? விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்களின் விலைகளெல்லாம் அதே அளவில் இருக்கின்றன. இரும்பு, ஆடு, மாடுகள் ஆகியவைகளின் விலை பத்து சதவிகிதம் கூடக் குறையவில்லை என்பதை கிராமத்திலிருந்து வந்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். திருப்பிக் கடனைக் கொடுக்கும்போது வட்டியும் முதலும் சேர்ந்து பளுவாகிவிடுகிறது. நெல்லின் விலை ரூ. 30 என்று இருந்தது ரூ. 12, 13 என்று குறையத் தொடங்கிவிட்டது. வாங்கிய கடன் தொகை குறையாமல் இருக்கும்போது திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தி மிகப் பெரிய அளவு குறைந்துவிட்டது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது நாட்டிலே விவசாயிகளின் நிலைமை இன்றைக்கு அவ்வளவு சுலபமாகத் தீர்க்கப்படும் எனத் தென்படவில்லை. அவர்கள் குறை தீர்க்கப்படவேண்டுமானால், நல்ல முறையில் அவர்கள் குறைகளை அறிந்து சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எப்படிப் பாது

16th December 1954] [Sri M. P. Subramanyam]

காப்பு அளிக்கமுடியும் என்பவைகளை ஆராய்வதற்காக சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் ஏற்படுத்தி அதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதுதான் சிறந்த முறை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

"இது விஷயமாக சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதை நம்மால் இப்பொழுது ஒன்றும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தினால் பெரிய நிலப்பிரபுக்களும் பயனடைகிறார்கள். அவர்களை நீக்கி சாதாரண விவசாயிகளுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு அளித்தால் போதாது. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு நீடித்தால் மட்டும் விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லை தீர்ந்துவிடும் என்று நாங்கள் நம்பவில்லை. சாதாரணமாக இந்தச் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இன்னும் சில வழிகளில் அரசாங்கம் விவசாயிகளின் கடன் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வந்திருக்கலாம். சாதாரண விவசாயி அரசாங்கத்திடமிருந்து தக்காவிக் கடனோ அல்லது வேறு விதமான கடன்களோ அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்தோ நில அடமான பாங்குகளிலிருந்தோ கடன்கள் வாங்குவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

"நில அடமான பாங்குகளிலிருந்து கடன் வாங்குவது சம்பந்தமாக ஒரு விதி இருக்கிறது. 1939-வது வருஷத்திற்கு முன்பு அதாவது இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்கு முன்பு சொத்து என்ன விலைக்கு போயிருக்கிறதோ அதில் பாதி பங்குதான் அரசாங்கமும் நில அடமான பாங்கியும் கடனாகக் கொடுக்க முடியும் என்று விதி செய்திருக்கிறார்கள். 1939-ல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தின் விலை ரூ. 1,000 ஆக இருந்திருக்கலாம். அந்த நிலம் சீர்திருத்தப்பட்டு இருப்பதன் காரணமாகவும் இப்போழுதிருக்கும் விலைவாசியின் காரணமாகவும் அதே நிலம் ஐயாயிரத்திலிருந்து பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் பெறுமானதாக இருக்கும். அப்படியிருந்தும்கூட 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு அந்த நிலம் எந்த விலையில் இருந்ததோ அதன்பேரில்தான் சர்க்கார் கடன் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். இதே நிலம் முன்பு எந்த விலையில் விற்கப்படும் என்ற கணக்கை வைத்துக்கொண்டு அதில் பாதித் தொகையைத்தான் கடனாகக் கொடுக்கலாம் என்று விதி செய்திருக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்குகளும் இந்த முறையில்தான் கடன் வழங்குகின்றன. இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது கிராமத்திலிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள் 5 அல்லது 10 ஏக்கர் வரையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள் நில அடமான பாங்கிலிருந்தும் அரசாங்கத்திலிருந்தும் தக்காவிக் கடன் ஆகியவைகள் வாங்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் பெறுமானமுள்ள நிலத்தை வைத்து இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் சர்க்காரிடத்திலிருந்தோ நில அடமான பாங்கியிலிருந்தோ கடன் வாங்கிய பழைய கடனை அடைக்க முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பழைய கணக்கைப் பார்க்கும்போது, அதாவது 1939-ல் அந்த நிலத்தின் விலை ரூ. 500 அல்லது ரூ. 1,000-ஆக இருந்திருக்கலாம். அதிலே பாதிதான் அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கடன் கொடுக்கும் பிரச்னையில் அரசாங்கம் தக்காவி கடன் கொடுப்பதிலும் நில அடமான பாங்குகளின் கடன் கொடுப்பதிலும் விதியைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

"நிலம் என்ன விலை பெறும் என்று அண்மையில் கொண்டுவர இருக்கும் சட்டத்தில் நாங்கள் படித்தபோது சாதாரணமாக ஒரு நிலத்திலிருந்து வருஷத்திற்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கிறதோ அதைப்போல பத்து மடங்கு விலையுள்ள அளவு பூமி பெறும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறது. கடன் கொடுக்கும்போது மட்டும் 1939-க்கு முன்பு என்ன விலை இருந்ததோ அதுதான் அரசாங்கமும் மற்ற கூட்டுறவு சங்கமும் விதிக்கிறது. இதைத் தளர்த்தினால் சாதாரண விவசாயிகள், கிராமப்புரங்

களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஓரளவுக்காவது இப்பொழுது இருக்கும் கடன் வசதிகள் பெற முடியும் என்று அரசாங்கத்திற்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

" ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை இப்போதுள்ள முறையில் நீடிக்கக்கூடாது என்பதுமட்டுமல்லாமல் இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கும் கடன்களோ நில அடமான பாங்குகள் கொடுக்கும் கடன்களோ நல்ல முறையில் சாதாரண சிறிய விவசாயிகளும் அனுபவிக்கும் முறையிலோ விதியைத் தளர்த்தவேண்டும். 1947-48-லோ அதற்குப் பிறகு ஐந்தாறு ஆண்டுகளோ ஒரு நிலம் என்ன விலை விற்கிறது என்று விலை போட்டு அதிலே பாதியைக் கடனாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கமும் நில அடமான பாங்குகளும் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

" ஆகவே, இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே நீடிப்பதில் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கமுடியாது என்று நிச்சயமாக கருதுகின்றேன். உண்மையாக அரசாங்கம் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க விரும்பினால் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி சட்டசபை உறுப்பினர்களைக்கொண்டு ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமப்புரத்திலிருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்களை அந்தக் கமிட்டியில் போடுவதோடுகூட, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் இரண்டு மாதங்களுக்குள் காலாவதியாகிவிடுமாதலால் அதற்குள் இந்தக் கமிட்டி வேலை செய்ய ஆரம்பித்து சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லவேண்டும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி எந்த முறையில் நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரத்தைத் தேடமுடியும் என்று சிந்தித்து தக்கதொரு மசோதாவைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால், இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே நீடிப்பதானால் சாதாரண வவிசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருந்தாலும்கூட தக்க முறையில் இந்தப் பிரச்னையை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்குத் தவறி விடுகிறோம் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.,"

2-55 p.m. * **Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—" ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകളെ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഉല്പാദനത്തേയും ക്ഷേമത്തേയും സാരമായി ബാധിക്കുന്ന അതിപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണിതു്. ഗവമ്മേണ്ടു് ഭാഗത്തുനിന്നുതന്നെ നാളെ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു ബില്ല് കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കൃഷിക്കാർക്ക് ഇന്നുള്ള കടങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു് ഒരു മൂന്നു മാസത്തെയ്ക്കോ മൂന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കോ, അല്ല ഒരു നൂറു കൊല്ലത്തെയ്ക്കോ, നിവൃത്തിവെക്കുക എന്നുള്ളതല്ല ഈ ബില്ല് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മെമ്പറുടേയോ, എന്റേയോ ഈ ബില്ലിനെ പിന്താങ്ങുന്ന മററുള്ളവരുടേയോ ഉദ്ദേശം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുള്ള കേന്ദ്രങ്ങൾ ഈ നിയമത്തിന്റെ കാലാവധി നീട്ടാതിരിക്കാൻ അവരുടെ സ്വാധീനശക്തികളുപയോഗിച്ചു് പരിശ്രമിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തീർച്ചയായിട്ടും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ കൃഷിക്കാരുടേയും മററു അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും ശക്തിയുടെതന്നെ ഫലമായിട്ടാണു്, അവരുടെ ആവശ്യം ന്യായമാണെന്നു് പ്രക്ഷോഭണംകൂട്ടി തെളിയിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു്, ആ പ്രക്ഷോഭണം വിജയിക്കുകയും അതിന്റെ ന്യായം ഗവമ്മേണ്ടു് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഈ നിയമത്തിന്റെ ആയുസ്സ് നീട്ടിവെക്കണമെന്നു് ഗവമ്മേണ്ടു് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

" ഈ നിയമം ഇങ്ങനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. എന്താണു് കൃഷിക്കാർക്ക് ഈ കടമെല്ലാം ഉണ്ടാകാനുള്ള കാരണം എന്നുകൂടി നാം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. കൃഷിക്കാർ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന കാർഷികവിഭവങ്ങളുടെയെല്ലാം വില വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കയാണു്. അതേസമയം അവർ വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങളുടെയെല്ലാം വില ആകാശത്തോളം ഉയർന്നു നില്ക്കുകയുമാണു്. ആ നിലയ്ക്കു് എങ്ങനെയാണു് കൃഷിക്കാരന് കടം തീർക്കാൻ കഴിയുക ? കൃഷിക്കാരന്റെ കടം മുഴുവൻ പണമായിട്ടു് വാങ്ങിയതല്ല.

16th December 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

വാരം പാട്ടം ബാക്കികളും കടമായിട്ട് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വാരം പാട്ടം കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത് വളരെ അന്യായമായിട്ടാണ്. ഉദാഹരണംകൊണ്ട് തെളിയിക്കാം. മലബാർ കുടിയാന്മാർ നിയമമനുസരിച്ച് മര്യാദപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു പാട്ടക്കോടതികളിൽ പലരും ഹരജികൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അമ്പതും അറുപതും നൂറും പറ പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പല കേസ്സുകളിലും മുപ്പതും നാല്പതും അമ്പതും പറ മാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ടു എന്നു പാട്ടക്കോടതികൾ വധിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്രമമായ വാരവും പാട്ടവുമാണ് ഇതുവരെ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു ജന്മിമാർ ഈടാക്കിവന്നിരുന്നതെന്ന് ഇതുകൊണ്ടു തെളിയുന്നു. ഇങ്ങനെ അക്രമമായ പാട്ടവും വാരവും കൊണ്ടുള്ള പൊറുതിമുട്ട് ഒരുവശത്ത്, കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിവുമൂലമുള്ള സാമ്പത്തികത്തകർച്ച മറുവശത്ത്—ഇതു രണ്ടുമാണു കൃഷിക്കാരനെ കടക്കാരനാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ നാട്ടിന്റെ നട്ടെല്ലായ കൃഷിക്കാരനും അവന്റെ കുടുംബവും അങ്ങനെ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. പഴയ കടങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഇളച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. മലബാർ കുടിയാന്മാർ നിയമമനുസരിച്ച് ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. അന്യായമായ പാട്ടം കിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണ് അധികം കൃഷിക്കാർക്കും ഇത്രയധികം കടങ്ങളും പാട്ടബാക്കികളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ആ വിധത്തിലുള്ള പാട്ടബാക്കികൾ കടമായി കണക്കാക്കുന്നതുതന്നെ അന്യായമാണ്. ഈ മുഴുവൻ ഇളവുചെയ്യണ്ടതാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. 1938-ലെ അഗ്രികൾച്ചർ ഡെററ് റിലീഫ് ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കിയടച്ചുതീർത്താൽ മതി സകല കടങ്ങളും തീർന്നതായി കണക്കാക്കുമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. അന്ന് രണ്ടു കൊല്ലമെന്നുവെച്ചതു 1953 ആയപ്പോൾ ആറുകൊല്ലമെന്നു വെക്കാനുള്ള കാരണമെന്തെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതിന്നുശേഷം കൃഷിക്കാരന്റെ നിലയ്ക്കു എന്തു മാററമാണ് വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നതു ജന്മിതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനും മാത്രമാണ്. ഇതെല്ലാം വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു കൃഷിക്കാരനെ കടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശം ഗവർമ്മെണ്ടിനുണ്ടെങ്കിൽ ഈ നിയമം ഇങ്ങനെ കുറച്ചുകാലത്തേക്കു നീട്ടിക്കൊടുത്താൽമാത്രം പോരെന്ന്. കൃഷിക്കാർക്കു ഇന്നുള്ള കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വിപുലവും സൂക്ഷ്മവുമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണം. കടങ്ങൾ എത്രയെന്നുമാത്രമല്ല, ആ കടങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടായതാണെന്നുകൂടി അന്വേഷിക്കണം. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇരിക്കൂർ, തളിപ്പറമ്പ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യം എനിക്കു കുറെക്കൂടെ നേരിട്ടറിയാം. കൃഷിക്കാരന്നു കടം കിട്ടുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു. ഒരു കൃഷിക്കാരന്നു 50 ക. കടം വേണമെങ്കിൽ 100 ക.ക്കു ആധാരം എഴുതികൊടുക്കണം. എന്നാൽ പോലും ആ അമ്പതു രൂപയും തികച്ചും കൊടുക്കുകയില്ല. രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കാണ് കടമെങ്കിൽ നൂറു ഉറുപ്പികക്കു രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പലിശ കണക്കാക്കി അതുകൂടെ കുറച്ചിട്ടു ബാക്കിയേ കൊടുക്കൂ. ഇങ്ങിനെയാണ് കൃഷിക്കാർക്കു കടം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു. അതായതു, കൃഷിക്കാർക്കു വാങ്ങിയ കടമല്ല വാങ്ങാത്ത കടമാണ് കൂടുതലുള്ളതു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നുള്ള കടത്തെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെ വ്യക്തമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തണമെന്നു പറയുന്നതു. കടത്തിന്റെ രൂപത്തെ സംബന്ധിച്ചും അഗാധതയെ സംബന്ധിച്ചും സൂക്ഷ്മമായ ഒരന്വേഷണം ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ ഒരന്വേഷണത്തിന്നു സമയം വേണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഈ നിയമം നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നതു. അല്ലാതെ എക്കാലവും ഭൂമിയും ആകാശവും സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തോളം കടം മടക്കിക്കൊടുക്കലെല്ലാം നിറുത്തിവെക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. തല്ക്കാലം ഒന്നു നിറുത്തിവെച്ചിട്ട് എത്ര കടമുണ്ട്, അതിലെത്ര വെട്ടിച്ചുരുക്കണം, എത്ര തിരിയെ അടയ്ക്കണം എന്നെല്ലാം ഒരന്വേഷണം നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുക. അതേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു.

"മറെറാന്നു പറയാനുണ്ട്. കൃഷിക്കാരനെ ഋണഭാരത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അവന്നു ആവശ്യമുള്ള കടം ന്യായമായ പലിശക്കും സൌകര്യമായ വ്യവസ്ഥകളിന്മേലും കിട്ടാനുള്ള സൌകര്യം കൂടി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കണം. നാളെ ഒരു ബില്ലു വരുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ചർച്ചാവേളയിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന്റെ ഒന്നു രണ്ടു പ്രധാന വൈക്കമ്യങ്ങളെ കുറിച്ചു മാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ ചിലതു പറയാനേ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. മലബാറിലെ പ്രധാന കാർഷികോല്പന്നങ്ങളായ ഒരു p.m.

മുളക്, നാളികേരം, അടയ്ക്കാ മുതലായവയുടെയെല്ലാം വില ഇന്നു വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടു കൃഷിക്കാരന് ഇന്നു പല വൈഷമ്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതേ സമയം കൃഷിക്കാരൻ വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങളുടെയൊന്നും വില കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന് കടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാൻ സഹായിക്കുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളല്ല ഇന്നു നാട്ടിലുള്ളതു. നേരെമറിച്ചു അവൻ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കടക്കാരനായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കൊള്ളപ്പലിശക്കു കടം കൊടുത്തു കൃഷിക്കാരന്റെ കഴുത്തു ഞെക്കുന്നവരുടെ പിടിയിൽനിന്ന് കൃഷിക്കാരന് മോചനം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ ന്യായമായ വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ ഭൂവണയത്തിന്മേലൊ മററു പ്രമാണങ്ങളിന്മേലൊ കടംകിട്ടാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ നാട്ടിലുണ്ടാകണം. മലബാറിൽ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് സെൻട്രൽ ലാറൻഡ് മേർട്ട് ഗേജ് ബാങ്ക് സ്ഥാപിക്കണം. അതിന്റെ ശാഖകൾ ഓരോ താലൂക്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. കേന്ദ്ര ബാങ്കിൽനിന്ന് താലൂക്കു ബാങ്കുകൾക്കു ആവശ്യംപോലെ പണം കൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ വേണം. ഭൂവണയത്തിന്മേൽ മാത്രമല്ല, കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ അതായതു് വിളയുടെ ഉറപ്പിന്മേലും കൃഷിക്കാരന്നു താലൂക്കു ബാങ്കുകളിൽനിന്ന് ആവശ്യമുള്ള കടം കൊടുക്കണം. ഇന്നു മലബാറിൽ കോവാപ്പറേററീവ് സൊസൈററികളുണ്ട്. കോവാപ്പറേററീവ് സൊസൈററികൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കടം തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ രണ്ടു കൊല്ലമെന്ന് വെച്ചിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ഒരു കൊല്ലമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ഇന്നു എത്രയൊ കോ-ഓപ്പറേററീവ് ബാങ്കുകൾ പൊളിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കാരണം ഈ കോവാപ്പറേററീവ് ബാങ്കുകളും സൊസൈററികളുമെല്ലാം ക്ലിപ്തരഹിതബാദ്ധ്യത (unlimited liability) യോടുകൂടിയതാണ്. ഒരു സൊസൈററിക്കു കടം വന്നാൽ യാതൊരു ബാദ്ധ്യതയുമില്ലാത്ത ആരുടേയെങ്കിലും വസ്തുക്കളാണ് ജപ്തി ചെയ്യുന്നതു്. ഒന്നുമറിയാത്ത കൃഷിക്കാരുടെ വസ്തുക്കൾ മുഴുവനും ജപ്തിചെയ്തു കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് കോവാപ്പറേററീവു സൊസൈററികളെപ്പററി മലബാറിൽ വളരെ എതിർപ്പു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ആളുകൾ ഇതിനെ ആക്ഷേപമായിട്ടു "കോപ്പാട്ടി, കോപ്പാട്ടി" എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. കോ-ഓപ്പറേററീവ് സൊസൈററിയിൽ അംഗമാവുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ സാധാരണക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് കഴുത്തിന്നു കത്തിവെക്കുക എന്നാണർത്ഥം. പി.സി.സി. സൊസൈററികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്ന് രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ കക്ഷിഭേദമോ രാഷ്ട്രീയമായ അഭിപ്രായഭേദമൊ നോക്കാതെ ഒന്നിച്ചുനിന്ന് പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ സൊസൈററികൾ സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അന്നും ഈ പാരാമ്യ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നില്ല. ക്ലിപ്തബാദ്ധ്യതയോടുകൂടിയ സംഘങ്ങൾ വേണമെന്ന് അന്നേ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നും ഞങ്ങൾ അതുതന്നെയാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഇന്നു പല കോ-ഓപ്പറേററീവു വിലേജ് ബാങ്കുകളും പൊളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കാരണം കടമെടുത്ത കുറെ പേർ തിരിച്ചടച്ചില്ല എന്നതായിരിക്കാം. അതിന്നു പിടികൂടുന്നതു നിരപരാധികളായ മററാളുകളെയാണ്. രാമൻ കടമെടുത്തുവെന്നു കരുതുക. കടം തിരിച്ചടക്കാതെ അവൻ നാടുവിട്ടു സിങ്കപ്പൂരിലോ മലയായിലോ പോകുന്നു. അവന്റെ സ്ഥാനത്തു് വേറൊരുവൻ, കൃഷ്ണൻ അംഗമായിച്ചേരുന്നു. രാമന്റെ കടത്തിന്ന് കൃഷ്ണന്റെ അച്ഛൻ അവന്ന് ഇഷ്ടദാനം കൊടുത്ത വീടും പറമ്പുമാണ് ജപ്തി ചെയ്യുന്നതു്. ഇതാണ് ഇന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഥ. അതുകൊണ്ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആരും കോ-ഓപ്പറേററീവ് ബാങ്കുകളിൽ അംഗമാവുകയില്ല എന്നൊരു സ്ഥിതി വന്നിട്ടുണ്ട്. കിട്ടാത്ത കടങ്ങളെല്ലാം റൈററ്ഓഫ് ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. കിട്ടാത്ത കടങ്ങളെല്ലാം റൈററ് ഓഫ് ചെയ്തു ഈ ബാങ്കുകൾക്കെല്ലാം ഒരു പുതിയ ജീവൻ നൽകണം. എങ്കിലേ അവകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടാകൂ. ക്ലിപ്തരഹിത ബാദ്ധ്യതയുള്ള സംഘങ്ങളും ബാങ്കുകളുമെല്ലാം ക്ലിപ്തബാദ്ധ്യതയുള്ള സംഘങ്ങളും ബാങ്കുകളുമാക്കി മാററണം. അതുകൊണ്ടേ കൃഷിക്കാരനെ സഹായിക്കാൻ കഴിയൂ. കൃഷിക്കാരനെ കടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചാലെ നാട്ടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടേയും രാജപാതയിലേക്കു നയിക്കാൻ സാധിക്കൂ. കൃഷിക്കാരന്റെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് വിലയിടിഞ്ഞുപോകുന്നതിനെ തടയുന്നതിന്നു അവയ്ക്കു നല്ല വില കിട്ടുന്നതിനും കൃഷിക്കാരനെ സഹായിക്കുന്നതിനുമുള്ള ചില ഏർപ്പാടുകൾ കൂടെ ആവശ്യമാണ്. ഇതിനെപ്പററിയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായും വിശദമായും അന്വേഷണം നടത്തി ഒരു പുതിയ നിയമമുണ്ടാക്കാനുള്ള സൌകര്യം വേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു തൽക്കാലം ഈ നിയമം നീട്ടിവെക്ക

16th December 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ணமென்ன் ஆவசுயப்பெடுன்னது. ஈது நீடிவெச்ச கொண்டு தூபூரிப்பெட்டிரிக்காதெ ஞான் பரஞ்ஞ மாதிரியுள்ள ஒரனேவக்ஷணம் நடத்தி அடுத்த கொலுத்திலெங்கிலு சமகுபும் சம்ஞுபூகிகரவுமாய ஒரு நியமம் ஶவமேண்டு கொண்டுவரமென்ன் ப்ரதீக்ஷிசுகொண்டு என்ரெ ப்ரசம்கம் அவசானிப்பிசுகொள்ளுன்னு."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து எனக்குமுன் பல அங்கத்தினர்கள் பாடிய பல்லவியைத்தான் நானும் மெதுவாகப் பாட விரும்புகிறேன். இந்திய விவசாயியைப்பற்றி நினைக்கும்போது இங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். விவசாயிகள் என்றால் குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யரோ, பூண்டி வாண்டையாரோ, வி. எஸ். தியாகராய முதலியாரோ இருக்க முடியாது. அவர்களைப் போல் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துபவர்களை நாம் விவசாயிகள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களைப்போல் எல்லா விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகவும் தப்பு. இந்த நாட்டிலே விவசாயி கடனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். இதைத்தான் ஒரு ஆங்கிலேயன் "இந்திய விவசாயி கடனிலே பிறந்து கடனிலே வளர்ந்து, கடனிலே மடிகிறான்" என்று கூறினார். 3-08 p.m.

"பவானி, காவேரி, கொல்லடம் இருக்கும் நீராரம்பப் பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு அவசியமா? அவசியம் என்றுத் தோன்றவில்லை. ஆனால் நீராரம்பப் பிரதேசம் அல்லாத ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, கோயம்புத்தூரில் ஒரு பகுதி, சேலம் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஆதரவும் உதவியும் தேவை. ஏனென்றால் நீண்டகாலமாக அங்கு பருவ மழை இல்லாமல் இருக்கிறது. இவ்விடங்களில் விளைபொருள்கள் விளைந்தும்கூட அவர்களுக்குச் சரியான விலைக் கிடைக்காததினால் அவர்கள் கடன் படுகிறார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் வட்டியும் குட்டியும் ஆக ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. நீராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் அப்படியல்ல 5 ரூபாய், 7 ரூபாயாக விற்ற மூட்டை 20, 30 ரூபாயாக விற்கிறார்கள்."

SRI K. T. RAJU :—"On a point of information நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் வட்டியும் குட்டியும் என்று சொல்லுகிறார், குட்டி என்றால் என்ன என்று விளக்குவாரா?"

* SRI V. BALAKRISHNAN :—"இப்படிப்பட்ட குட்டியை அவர் பார்க்கவில்லை, அனுபவக்கவில்லை போல இருக்கிறது. குட்டி என்றால் வட்டிக்கு வட்டி போடுவது (காம்பவுன்ட் இன்ட்ரஸ்ட்).

"இந்த நீராரம்பத்திலுள்ள விவசாயிகள் சில ஆண்டுகள் நல்ல சுபிட்சமான நிலைமையில்தான் இருந்துவருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது நீராரம்பத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதாவின் எந்த விதமான உதவியும் தேவையில்லை.

"யுத்தத்திற்கு முன்பு நெல் மூட்டை ஒன்று ரூ. 6, 8, 10 என்று விற்கப்பட்டது. ஆனால் யுத்தத்திற்குப் பின் நெல் மூட்டை ஒன்று ரூ. 20, 30 என்று விற்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் காடாரம்பத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய நெல் மூட்டையை அந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு 300 அடி ஆழம் கிணறுகளை வெட்டி தண்ணீர் இரைத்து விவசாயம் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் விவசாயம் செய்துதான் அவர்கள் விற்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் தண்ணீர் உள்ள பிரதேசங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளைப்போல் அவ்வளவு செழிப்பாக இல்லை. அவர்களை நீராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளைப்போல் பாவிக்கக்கூடாது. அதனால் நீராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு கடன் ஒத்திவைப்பு நிவாரணம் அவசியமில்லை. காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்குத்தான் அது 3-10 p.m.

அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கடன் வாங்குவதற்கு வழி காண்பிக்கக் கூடாது. அவ்விதம் நிராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் தங்களுக்குத்தான் கடன் வாங்கிக் கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறதே, அந்தக் கடனையும் உடனே திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லாமலிருக்கிறதே என்று அவர்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் ஈடுபட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பின் மூலம் அவர்கள் அதிகப்படியான கடன் வாங்காமல் சாதாரண வாழ்வு நடத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள். சொசைட்டி மூலமாக அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்விதம் ஏற்பாடு செய்தால் சொசைட்டியில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். சொசைட்டி நிர்வாகத்தில் பல ஊழல்கள் இருந்தால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"இதைத் தவிர சர்க்காரிடத்திலிருந்து விவசாயிகள் கடன் வெகுவாக பெறும்படியான வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். மற்றவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்கான வசதி செய்துகொடுக்கக்கூடாது. அவ்விதம் ஆரம்பித்தால் அவர்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் இறங்கி கஷ்டப்படும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இப்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறார். அவர் ரொம்பவும் சுதந்தரமாக பெரிய பங்களாவில் வாழ்ந்து வருகிறார். அவரைப் பார்த்துக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள விவசாயியும் அவ்விதம் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் இருப்பதற்கு ஆசைப்படலாம். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நமக்குத்தான் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதுவும் கடனை இப்பொழுதுதிருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை, அதனால் அதிகப்படியான வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியாவது ஆடம்பர வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்று கடன் வாங்குவான். அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. பக்கத்தில் இருப்பவனைப் பார்த்துவிட்டு தானும் அப்படியே இருப்பதற்கு ஆசை தோன்றும்."

Sri R. V. SWAMINATHAN :—"ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் அவர் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறாரா அல்லது எதிர்க்கிறாரா என்பது தெரியவில்லையே. அதைப்பற்றி . . ."

***Sri V. BALAKRISHNAN** :—"இந்த மசோவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று முன்கூட்டியே ஆரம்பத்திலே சொல்லிவிட்டேன். அவருக்கு ஞாபகம் எங்கேயோ இருக்கிறது. இங்கு இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

"மறைமுகமாகவும் சட்ட மூலமாகவும் விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி அளிக்கக்கூடாது. அதனால் பின்னால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டம் வர நேரிடும் என்று சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது சௌகர்யம் ஏற்பட்டாலும் வருங்காலத்தில் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது. முன்கூட்டியே இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அதனால் பூராவையும் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. இந்த நிலைமையில் நாம் இருந்தால் விவசாயிகளுடைய சுமை தீர்ந்துவிடாது. அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடாது. ஆனால் சர்க்காரே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து வாய்தாவை வசூல் செய்வதுபோல் அந்தக் கடன் தொகையை தவணை முறையில் வசூல் செய்யலாம். ஆகவே அந்த விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் மூலமாகவே கடன் கொடுத்துதவுவதுதான் நல்லது. அதனால் அவர்களுக்கும் சௌகர்யம் உண்டு.

"இப்பொழுது ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து அந்தக் கடன் திருப்பிக் கொடுப்பதை ஒத்தி வைத்தார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுத்தவர்கள் இப்பொழுது குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி

16th December 1954] [Sri V. Balakrishnan]

மாதம் எப்பொழுது வரப்போகிறது என்றும் அது வந்தவுடன் விவசாயிகளுடைய ஆடு மாடுகளையும் வீடு வாசல்களையும் ஜப்தி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவ்விதமே விவசாயிகளையும் கடன்காரர்கள் பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் விவசாயிகள் அங்கங்களெல்லாம் நடுங்கிக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை மனமிழந்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப் பரிசீலனை செய்து ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரப்போவதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். அதன்படி விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதத்தில் நிவாரணம் அளிக்கப்போவதாகவும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தது. அதில் உண்மை இருக்கிறதோ என்னமோ தெரியவில்லை.

"இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தினால் சிறிய விவசாயிகளும் ஏழை விவசாயிகளும் தான் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய பெண் பிள்ளைகளை பாதுகாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் குடும்பம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் அந்த விவசாயிக்கு விளையாவிட்டால் அவனுடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் மண் வெட்டி விறகு வெட்டி வண்டியில் ஏற்றிச் சென்று அதை விற்று சம்பாதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் அவர்கள் வண்டிகளை 20 அல்லது 30 மைலுக்கு அப்பால் ஓட்டிச் சென்று சம்பாதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சம்பாதித்து தன்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்றுகிறான். ஆனால் நடுத்தர விவசாயி அவ்விதம் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவன் வீட்டில் இருந்துகொண்டு தன்னுடைய கௌரவத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவன் கடன் வாங்கி தன்னுடைய ஜீவனத்தை நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் கடன் வாங்கி அவன் தன்னுடைய கடனை பெருக்கிக்கொண்டே போகிறான். அப்படிப்பட்ட நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு நாம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது மெத்த அவசரம்.

"அத்துடன் உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதம் பல செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. 100 அல்லது 200 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடமுள்ள நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் வாங்கிய கடனை அவர்கள் எவ்விதம் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும். இதை அரசாங்கம் யோசித்ததா என்பதைக் கேட்கிறேன். அவர்களுடைய நிலம் பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களுக்கு உள்ள பணம் பூராவையும் கொடுக்கப்போகிறார்களா? அவ்விதம் எடுத்துக் கொண்டால் அந்த விவசாயினுடைய நிலைமை என்னவாகும். இப்பொழுது நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது வரும்போது இந்தப் பாகுபாடு, பெரிய விவசாயி, சின்ன விவசாயி என்ற சட்டம் அவசியம் என்ன? இந்தக் கடன் விஷயத்தை அப்பொழுது யோசித்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் இதை ஒத்திவைக்கலாம் என்றும் தோன்றுகிறது.

"அடுத்தபடியாக டாம்டுபத் என்ற ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அது பம்பாயிலும் இருக்கிறது, புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலும் சட்டமாக இருந்திருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இல்லை. ஒருவன் 100 ரூபாய் கடன் வாங்கி யிருந்து அது வட்டியுள்பட 200 ரூபாயானால் இரண்டாயிரம் வருஷம் கழித்து அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தாலும் அவன் ரூ. 200 தான் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த மாதிரியான விதியை இந்தச் சட்டத்திலாவது சேர்த்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும். அவ்விதம் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்."

*SRI R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. മലബാറിലാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരന് വിളയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇക്കൊല്ലവും നാശം സംഭവിച്ചിരിക്കയാണ്. മരാസീലിരിക്കുന്ന മന്ത്രിമാർക്കും മററുള്ളവർക്കും മലബാറിൽ വിളയുണ്ടാകാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ പക്ഷെ മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായിരിക്കും. 3-15 p.m.

എങ്കിലും മലബാറിൽ വലിയ തോതിലുള്ള വിളയുണക്ക ഇക്കൊല്ലവും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്ക് അറിയാം. കഴിഞ്ഞ ഏഴു കൊല്ലമായി മലബാറിൽ വിളയുണക്കമൂലം വിളനഷ്ടം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ താലൂക്കിലാണെങ്കിൽ, അതായതു്, പാലക്കാട്ട് താലൂക്കിൽ ജലസേചന സൌകര്യമുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളൊഴിച്ചു ബാക്കി സ്ഥലങ്ങളിലും കൃഷിയെല്ലാം ഉണങ്ങി കരിഞ്ഞുപോയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കടം മടക്കി അടയ്ക്കൽ നീട്ടിവെക്കാത്തപക്ഷം കൃഷിക്കാർ ഇക്കൊല്ലം തന്നെ തകർന്നുപോകുന്നതാണ്. അതുമാത്രവുമല്ല, ഇന്നു മര്യാദപ്പാട്ടം നിത്യയിച്ചു കിട്ടാൻ കൃഷിക്കാർ പാട്ടക്കോടതികളിൽ ധാരാളമായി ഹരജികൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഘട്ടമാണ്. ഈ നിയമം നീട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരെ അതു സാരമായി ബാധിക്കും. ഫിബ്രവരി 7 ഒന്നു കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്നു തയ്യാറെടുത്തു കാത്തിരിക്കുകയാണ് ജന്മിമാർ ഇന്ന്. ഇന്നു കൃഷിക്കാർക്കുള്ള കടമെല്ലാം വാസ്തവത്തിലുള്ള കടമല്ല. വാരപ്പാട്ടം ബാക്കിയെല്ലാം കടമാക്കി കണക്കുകൂട്ടി എഴുതി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. പാട്ടബാക്കികൾക്കു പ്രോനോട്ടുകളും പണയവും വാങ്ങി കടമാക്കി മാററിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നു ഒരു കൃഷിക്കാരന്നു 100 ക. കടമുണ്ടെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കടമായി വാങ്ങിയതു് 25 ക. യേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. ബാക്കിമുഴുവൻ പലിശയും പലിശക്കു പലിശയും പാട്ടബാക്കിയും ആയിരിക്കും. ഈ പാട്ടബാക്കികൾ ക്രമമായി കണക്കാക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നിന്നു ഒന്നരയായി മടക്കിക്കൊടുത്താലെ കൃഷിക്കാരന്നു കടം കിട്ടുവെന്ന് ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതു മാത്രമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കല്ല, ഒരു പൂവിലക്കല്ല, ഒരു മാസത്തേക്കു കടം വാങ്ങിയാലും ഒന്നിന്നു ഒന്നര മടക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിലയാണു ഇന്നു മലബാറിലുള്ളതു്. ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ വാങ്ങുന്ന കടം സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ മടക്കിക്കൊടുത്താലും ഒന്നരയിരട്ടി കൊടുക്കണം. ഇക്കൂട്ടരെ പൊതുവിൽ ആറാംമാസക്കടക്കാർ എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വിളിക്കുന്നതു്.

"ഒരു കാര്യംകൂടെ എടുത്തു പറയാനുണ്ട്. ഈ ബില്ലിൽ കൃഷിക്കാരെ മാത്രമെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു. കങ്കതൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കൃഷിക്കാരന്നു ദോഷം സംഭവിച്ചാൽ അതിന്റെ ഓഹരി സഹിക്കേണ്ടവരാണ് കങ്കതൊഴിലാളികൾ. അവരെ ഈ നിയമത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാതിരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ തവണയും ഈ ബിൽ പരിശോധനക്കു വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഇതു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് അതു വകവെച്ചില്ല. ഇപ്പോഴെങ്കിലും കങ്കതൊഴിലാളികളെക്കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

"കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തിന്റെ വലിപ്പത്തേയും സ്വഭാവത്തേയും കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു കമ്മിററിയെ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ ടി.സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ പറയുകയുണ്ടായി. അതിനോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. എത്ര കടമുണ്ട്, കടത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്തു്, യഥാർത്ഥത്തിൽ കൊടുത്ത കടം എത്ര, കൊടുക്കാതെ എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ള കടം എത്ര, തിരിച്ചടക്കേണ്ട കടം എത്ര, വെട്ടിക്കുറയ്ക്കേണ്ട കടം എത്ര ഇതെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ തിരിച്ചടയ്ക്കാനുള്ള കടം നിജപ്പെടുത്തി അതിനുശേഷം അതു ഗഡുക്കളായി അടച്ചു തീർക്കാനുള്ള സൌകര്യവും കൃഷിക്കാരന്നു നൽകണം. അതിന്നുള്ള ഒരു നിയമമാണ് നമുക്കു ആവശ്യം. ആ നിയമം വരുന്നതുവരെ ഈ നിയമം നീട്ടിവെക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിന്നു ഒരു മൂന്നു കൊല്ലമെങ്കിലും വേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നു. എങ്കിലേ കൃത്യക്ഷമായ ഒരന്വേഷണത്തിന്നു സന്ദർഭം ലഭിക്കൂ. അതിന്നുവേണ്ടി ഈ നിയമം നീട്ടിവെക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു."

3-20 p.m. * SRI K. R. SAMBANDAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சம்பந்தமாக பல பிரச்னைகள் எழுகின்றன. அவைகளெல்லாம் சந்தேகக் குறியோடு முடிகிறதேயொழிய ஒன்றும் முடிவான நிலைமையில் இல்லை. ஒத்திவைப்பு என்றாலும், வசூல் செய்வது என்றாலும், இவைகளுக்கு மாற்றுத் திட்டம் ஒன்றுமே இல்லாமல் குழப்பமான முறையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான சட்டத்தைப் போட்டதினால் விவசாயிகள் எந்தப் பணமும் வாங்கமுடியவில்லை. வாங்கமுடியவில்லை என்றாலுங்கூட பாங்குகளும் நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருந்துவருகிறது.

16th December 1954] [Sri K. R. Sambandam]

"குறிப்பாக டெல்டாப் பிரதேசங்களாகிய தஞ்சைபோன்ற இடங்களில் எல்லோருமே விவசாயிகளாக இருப்பதால் அங்கே பாங்கு வசதி செய்வதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பணம் வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை. ஆகையால் வியாபாரிகள் பாங்க் பாக்கியை தீர்க்கமுடியவில்லை. பாங்கு நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. பணம் உள்ளவர்களும் எஸ்டேட் சட்டம் வந்த பிறகு பாங்கிலே பணத்தைப் போடுவதை நிறுத்தி கையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே அந்தப் பணமும் கொடுத்தால் சரியான வழியிலே வசூல் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறதாம். அதிக வட்டி வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க விடுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

"கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. பாலகிருஷ்ணன் சொல்லியதுபோல டெல்டாப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களைத் தவிர, வறண்ட பிரதேசங்களில், அதாவது ராமனாதபுரம், கோயமுத்தூர், சேலம், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, மதுரை போன்ற பிரதேசங்களில் வெகு காலமாக மழை இல்லாமல் மிகவும் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுவருகிறார்கள். விதை முதலியவைகள் வாங்குவதெற்கென வைத்திருப்பதையும் செலவழித்துவிட்டு, எப்போதும் கடன் வாங்கியே காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் கடனை ஒத்திவைக்கலாம். எந்த முறையில் ஒத்திவைக்கவேண்டும், வட்டிகளை எப்படி வசூலிக்கவேண்டும், வட்டி உண்டா இல்லையா, வட்டி இருந்தால் ஒத்திப்போட உத்தேசித்திருக்கும் காலத்துக்கும் வட்டி உண்டா இல்லையா, வட்டியே வசூலிக்காமல் முதல் மட்டும் வசூல் செய்தால் போதுமா என்ற பிரச்னைகளுக்கு ஒருவிதமான விளக்கமும் அந்தச் சட்டத்திலே இல்லை. ஏற்கெனவே உள்ளதிலும் இல்லை. சர்க்கார் புதிதாகக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கும் சட்டமும் எந்த முறையில் இருக்கும் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குழப்பமான நிலைமையை நீடிப்பது சாதாரணமாக அவர்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்ற நினைப்பிலே இந்தச் சட்டத்தை நீட்டிவிட்டு எல்லோருக்கும் குழப்பமான நிலை ஏற்படுவதைவிட சுமுகமாக நல்லதொரு ஆலோசனை செய்து, எப்படிச் செய்யலாம் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அதற்கு அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும். அதில் குறிப்பாக விவசாயப் பிரச்னைகளை உணர்ந்த அங்கத்தினராக இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் கிராமத்தின் சூழ்நிலை தெரியும். அந்த நிலைமையிலே முடிவு செய்யவேண்டுமே தவிர, பலவிதமான முறைகளை அவர்களுக்கு மனதில் தோன்றியதைச் சொல்லி பிறகு அவசரமாக அதை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்துவிட்டால் அதனால் நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் காண முடியாது. ஆகவே, அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இந்தப் பிரச்னைகளையெல்லாம் தீர ஆலோசித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"தஞ்சை ஜில்லாவிலும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சிதம்பரம் போன்ற இடங்களுக்கும் தஞ்சை ஜில்லா அவசரச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி நெல் பாக்கியிருந்தால் வசூல் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த வசூலும் இந்த ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை. விவசாயிகள் தங்களிடம் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும் கூட தாம் வாங்கிய முதலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைப்பது கிடையாது. பண வசதி உள்ளவர்கள்கூட திரும்பிக் கொடுப்பது கிடையாது. பண வசதி இல்லாதவர்களைப்பற்றி சொல்லவே தேவையில்லை. கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நீட்டிக்கொண்டே போகப்போக கவலை இல்லாமல்—சக்தி இருந்தாலும்—கொடுக்காமல் அவர்கள் செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரேயடியாகக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படும்போது மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும். இதையும் நாம் யோசனை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் கடனைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டபோது ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரால் கொண்டு

வரப்பட்ட அந்தக் கடன் நிவாரண மசோதாவினால் பல பழங் கடன்கள் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன. விவசாயக் கடனா? மளிகைக் கடையில் வாங்கினதற்கு ஏற்பட்ட கடனா? நகை வாங்கிய கடனா என்ன என்ற பிரச்னைக்கு இடமே இல்லை. இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் எல்லா வியாபாரமும் மந்தம் ஏற்பட்டு, வியாபாரம் நடத்த முடியாத நிலையில் வியாபாரிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாணயமாக நடந்துகொண்டவர்களுங்கூட இன்றைக்கு வியாபாரியிடம் ஒருவிதமான சாமானும் கடனாக வாங்க முடிவது இல்லை. இதையெல்லாம் நாம் நன்றாக ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம்."

Sri S. RAMALINGAM :—" பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ஆர். சம்பந்தம் பேசும்போது தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி விவசாயிகள் நெல் பாக்கி அளிக்கவேண்டுமென்றும் வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டப் பிரகாரம் நெல் பாக்கியை வாங்கலாம். இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய, நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம்கூட குத்தகை பாக்கி யிருந்தால் வசூல் செய்வதற்கு சட்டத்திலே அதிகாரம் இருக்கிறதென்று அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

* **Sri K. R. SAMBANDAM** :—" கனம் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் சொன்னார்கள்: அது சட்டத்திலே இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் யாருமே வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ரெவினியூ அதிகாரியின் மூலமாக வசூலிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் உடனே முன்சீப் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். தாவாசெய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

" தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிறைய தேவஸ்தானத்திற்கும் மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லா அவசரச் சட்டம் வந்தாலுங்கூட இன்னும் நேரடியான சாகுபடி கிடைக்காமல் குத்தகை மூலமாக குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு நிலம் விட வேண்டுமானால் ஒரு அளவு பெறுமானமுள்ள சொத்து ஒருவருக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு அந்த மாதிரி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பாக்கி வசூல் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டவுடனே கொஞ்சம் கட்டிவிட்டு நடுத்தர குத்தகைக்காரர்கள் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பல விதமான இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகிற காரணத்தால் இதை ஒத்தி வைப்பதில் மாத்திரம் போதாது. நன்கு பரிசீலனை செய்து எந்த அளவு விவசாயிகளுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமோ அந்த நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய மிராசுதார்கள் எப்படியாவது தங்களுக்கு பண வசதி செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. குறிப்பாக சிறிய மிராசுதார்களுக்கும் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளுக்கும் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

" இந்த மாதிரி ஒத்திவைப்பு ஏற்படுமானால், அப்படி ஏதாவது விவசாயிகளுக்கு விதை வாங்குவதற்கு ஒரு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு நல்ல முறையில் ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய, இந்தச் சட்டத்தை ஒத்தி வைப்பதில் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

3-26 p.m. * **Sri C. H. KANARAN** :—" മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഈ നിയമം നീട്ടിവക്കണമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ പുരുഷം ആളുകൾക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളവെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. കാരണം, രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതി

16th December 1954] [Sri C. H. Kanaran]

അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കെല്ലാം അറിയാം ഈ തിയ്യതി, അതായതു് ഫിബ്രുവരി 7, ഒന്നു കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്നിട്ടു വേണം കേസ്സുകൾ എല്ലാം ഒന്നായി ഫയൽ ചെയ്യാൻ എന്ന നിലയിലാണ് പണമിടപാടുകാരുടെ നീക്കം. ഈ രാജ്യത്തെ ജന്മിമാർ പാട്ടം വാരം ബാക്കിയുടെ പേരിൽ നിലങ്ങൾ ഒഴിപ്പിക്കാൻ കാത്തിരിക്കയാണ്. ഈ നിയമത്തിന്റെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന ദിവസം തന്നെ ആയിരക്കണക്കിനുള്ള കേസ്സുകൾ മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർക്കു എതിരായിട്ടു വരാൻ പോവുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാർക്കു ആശ്വാസം നൽകുകയെന്നുള്ളതു് രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആവശ്യമാണ്.

"കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിന്നുമുമ്പ് സൂക്ഷ്മമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. വളരെ പ്രധാനമായി എനിക്കു ഒന്നു എടുത്തുപറയാനുണ്ട്: മലബാറിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വാങ്ങിയ കടങ്ങൾ മാത്രമല്ല കൃഷിക്കാർക്കു ഇന്നുള്ളതു്. അമ്പതുറുപ്പിക കൊടുത്തിട്ടു നൂറുറുപ്പികയ്ക്കും ഇരുനൂറുറുപ്പികയ്ക്കും പ്രമാണം വാങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വിളയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, പ്രത്യേകിച്ചും കുരുമുളകിന്റെ വണ്ണത്തിന്മേൽ, കടം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടു വടക്കെ മലബാറിലുണ്ട്. വിള ജാമ്യത്തിന്മേൽ ചെറിയ തുകകൾ കടം കൊടുത്തിട്ടു കൊള്ള നടത്തുന്ന ഒരേർപ്പാടാണ് ഇതു്. കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങൾ ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ അതിൽ 75 ശതമാനവും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് യഥാർത്ഥമായുള്ള കടങ്ങൾ ഏതെന്നും ഏതുയെന്നും ഒരന്വേഷണം നടത്തണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു്. മലബാറിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ഏററവും വലിയ സംഘടനയായ മലബാർ കിസാൻസംഘം ഇതു പ്രമേയങ്ങൾമൂലം ഗവർമ്മെണ്ടിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു അന്വേഷണകമ്മിററിയെ നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ആ കമ്മിററിക്കു ജില്ലതോറും സഞ്ചരിച്ചു തെളിവെടുക്കാനും കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു നേരിട്ടു വാദം കേൾക്കാനും സൌകര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. കുടിയാന്മാർ നിയമം നിർമ്മിച്ചു അവസരത്തിൽത്തന്നെ കുടിക്കുള്ളമേനോൻ കമ്മിററി രാജ്യത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തും പോയി അന്വേഷണം നടത്തുകയും തെളിവെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷിക്കാനും ഒരു കമ്മിററിയെ നിയോഗിക്കണം. ആ കമ്മിററി രാജ്യം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളെപ്പററി വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അല്ലാതെ മഷിസ്സിലിരുന്നുകൊണ്ടു് കാര്യങ്ങൾ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാതെ മുട്ടുശാന്തിക്കു ഇതൊന്നു നീട്ടിവെക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും എഴുതിവെച്ചു ഒരു പുതിയ നിയമമുണ്ടാക്കുകയോ മാത്രം ചെയ്യുതുകൊണ്ടായില്ല. യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ സ്ഥലത്തു ചെന്നു അന്വേഷണം നടത്തണം. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു നേരിട്ടു തെളിവു ശേഖരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് ഒരു അന്വേഷണകമ്മിററിയെ നിയമിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ ശക്തിയായി പിന്താങ്ങുന്നു. അതിന്നുവേണ്ടി ഗവർമ്മെണ്ടു് ഉടനെ നടപടികളെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

"മലബാർ കുടിയാന്മാർ നിയമമനുസരിച്ചു ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കാൻ കൃഷിക്കാരന്നു സാദ്ധ്യമാണോ എന്നു് ഒരു പുന പരിശോധന നടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം, ഈ പാട്ടബാക്കികൾ മുഴുവൻ ഇളച്ചുകൊടുക്കയാണ് ന്യായം. പാട്ടബാക്കിക്കു ഭൂമി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കാമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും മാററണം. പാട്ടബാക്കികൾ മുഴുവൻ ഇളവുചെയ്യുകയും പാട്ടബാക്കിക്കു ഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാലേ കൃഷിക്കാർക്കു തെല്ലൊരാശ്വാസം ലഭിക്കുകയുള്ളു.

"കൃഷിക്കാരന്നു കടം വർദ്ധിക്കുവാനുള്ള മറെറാരു പ്രധാന കാരണം കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിവാണ്. കുരുമുളക്, നാളികേരം മുതലായ മലബാറിലെ പ്രധാന കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. കുരുമുളകിന്നു രണ്ടു കൊല്ലംമുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ 25 ശതമാനം വിലയേ ഇന്നുള്ളു. ഒട്ടുന്നുമല്ല, 75 ശതമാനമാണ് വിലയിടിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അതനുസരിച്ചു കൃഷിക്കാരൻ വാങ്ങുന്ന മററുസാധനങ്ങളുടെ വില ഒട്ടും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. കൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലുമുള്ളു. അതുകൊണ്ടും കൃഷിക്കാരന്നു കടം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാരനും ചെലവ് ധാരാളമുണ്ട്. ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പ്രസംഗിച്ചുകേട്ടു കൃഷിക്കാർ കല്യാണത്തിനും മററും അനാവശ്യമായി പണം ചെലവു ചെയ്യുന്നുവെന്നു്.

കൃഷിക്കാരൻ കല്യാണം കഴിക്കണ്ടാ എന്നാണോ അഭിപ്രായമെന്നറിഞ്ഞില്ല. കൃഷിക്കാരൻ മുണ്ടുടുക്കരുതു്, ഭക്ഷണം കഴിക്കരുതു്, കല്യാണം കഴിക്കരുതു്, വീടുവയ്ക്കരുതു്; ഒരു കോമണവും കെട്ടി വയലിൽ തന്നെ കിടന്നുകൊള്ളണമെന്നാണു് അഭിപ്രായമെന്നു തോന്നുന്നു. കൃഷിക്കാരനും മനുഷ്യനാണു്. അവനും ചില ചുമതലകളും ആഗ്രഹങ്ങളുമെല്ലാമുണ്ടു്. തന്റെ മകളെ കല്യാണം കഴിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചു ആഘോഷം വേണമെന്നും കുറേപ്പേരെ ക്ഷണിക്കണമെന്നും ഒരു കൃഷിക്കാരനു് തോന്നിയാലെന്താണു് തെറ്റെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയെല്ലാം വാദിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം കൃഷിക്കാരൻ ഈ രാജ്യത്തു് ജീവിക്കാൻ പാടില്ല എന്നാണു്. ഈ വാദങ്ങളൊന്നും വകവെച്ചു കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൃഷിക്കാരന്റെ കടങ്ങളെല്ലാം വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും ഇളവു ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു്. എത്ര കടമുണ്ടായാലും കൃഷിക്കാരനു കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവു എത്രയുണ്ടെന്നു നിർണ്ണയിക്കണം. കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്ത കടങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചതു കൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അമ്പതു ഉറുപ്പിക കടമുള്ള ഒരാളിനു് അഞ്ചു ഉറുപ്പികയേ കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളുവെങ്കിൽ അഞ്ചുറുപ്പികകൊടുത്താൽ മതിയെന്നു വെക്കണം. കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കടം കൊടുക്കണം കൊടുക്കണമെന്നു നിയമത്തിലെഴുതിവെച്ചാൽ അവനെങ്ങനെ കൊടുക്കാനാണു്? അതുകൊണ്ടു കടം എത്രയുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണു് എത്ര കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പരിശോധിക്കലും. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള കടം എത്ര? അതിൽ മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിവുള്ളതെത്ര, അതെങ്ങനെ എത്ര തവണകളായി കൊടുക്കണം ഇതെല്ലാം ശരിയായി അന്വേഷിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണു്. അദ്ധ്യാതെ കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കടങ്ങളെല്ലാം കടലാസ്സിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടു കൃഷിക്കാരനെ ഞെക്കുന്നതു അവന്റെ നട്ടെല്ലു പൊളിക്കാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ശരിയായി അന്വേഷണം നടത്താൻ ഒരു കമ്മിററി വേണമെന്നു പറയുന്നതു്. ഈ അസംബ്ലിയുടെ നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിലിരുന്നുകൊണ്ടു ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിവെച്ചാൽ കൃഷിക്കാരനു രക്ഷ കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു നേരിട്ടു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി സ്ഥിതി വിവരക്കണക്കുകൾ ശേഖരിച്ചതിനുശേഷം വേണം നിയമമുണ്ടാക്കാൻ. അതിനുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്യാതെ ഈ നിയമം കുറച്ചു നീട്ടിവെച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. കമ്മിററിയെ ഉടനെ നിയമിക്കുക, കമ്മിററി അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കി എത്രയും വേഗത്തിൽ റിപ്പോർട്ടു് സമർപ്പിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുക, ആ റിപ്പോർട്ടു് പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം നിയമമുണ്ടാക്കുക. അതാണു് കടക്കാരായ കൃഷിക്കാർക്കു ആശ്വാസം നൽകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യേണ്ടതു്.

"മറെറാരു കാര്യം. കൃഷിക്കാരന്റെ കടം വർദ്ധിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ന്യായമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ അവനു് കടം കിട്ടാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനു സൌകര്യമില്ലാത്തിടത്തോളം കാലം കൊള്ളപ്പലിശയ്ക്കു കടംകൊടുത്തു കഴുത്തു ഞെക്കുന്ന ജന്മിമാരുടേയും മുതലാളിമാരുടേയും പിടിയിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരനു രക്ഷ കിട്ടാൻപോകുന്നില്ല. ലാൻഡ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കുകൾ മുഖേനയോ സഹകരണ ബാങ്കുകൾ മുഖേനയോ കൃഷിക്കാരനു സൌകര്യമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ കടം കൊടുക്കണം. സഹകരണ ബാങ്കുകൾവഴിയായും മററും കടംകൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്ന ഏർപ്പാടുകൾതന്നെ ഇന്നു ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി വരുകയാണു്. ഗവർമ്മേൻറു പല കാര്യങ്ങൾക്കും കടം എടുക്കാറുണ്ടു്. ഈ അടുത്ത സന്ദർഭത്തിലും ഒരു പ്ലാനിങ്ങ് ലോൺ എടുക്കുകയുണ്ടായി. മററു മാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാത്തപക്ഷം ഇങ്ങനെ ഒരു കടം എടുത്തു കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാൻ ഗവർമ്മേൻറു എന്തുകൊണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നില്ല എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. കോ-ഓപ്പറേററീവു സൊസൈററികൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട കടങ്ങളെ ഈ നിയമത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതും ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കേണ്ട കാര്യമാണു്. കൃഷിക്കാരനു് സൌകര്യമായ വിധത്തിൽ അവനു ഞെരുക്കംകൂടാതെ മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ കടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സൃഷ്ടിപരമായ ഒരു പദ്ധതി ഗവർമ്മേണ്ടിനുണ്ടായിരിക്കണം. കാര്യത്തിലേയ്ക്കു ബഡ്ജററു് വിമർശനവേളയിലും മററു സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു മുറവിളി കൂട്ടിയിട്ടും ഗവർമ്മേണ്ടു് ഇതൊന്നും അത്ര വകവെച്ചുമട്ടുകാണുന്നില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ഗവർമ്മേണ്ടു് ഊർജ്ജിതമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പിന്താങ്ങുന്നു."

16th December 1954]

* SRI K. UPPI :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, it has been repeatedly said that the agriculturists are greatly indebted, are groaning under the heavy burden of debts, and that the life of the Moratorium Act should be extended. In fact—what I am stating is only a fact—the Moratorium Act has not done much good to the agriculturists as was expected. The Moratorium Act has almost dried up rural credit. Formerly, in rural areas people had mutual trust and lent money on the basis of this mutual trust, or mutual help was given. But after the Act came into being, during the last one year that mutual trust and help and that sense of fellow feeling has all been dried up. It was repeatedly said by hon. Members on this side of the House that the agriculturists of this country are heavily indebted owing to several reasons and therefore they should be asked no more to repay the debts and that the term of this Act should be extended for some more time. I would like to ask those hon. Members : ' Did this Act actually help those indebted agriculturists? ' No, Sir. This Act did not help them. But on the other hand the agriculturists are suffering on account of this Act. Here they say that the agriculturists are suffering. But when they go to the country, when they go and talk to the rural people they say : ' Don't pay your rent. Don't repay your debt. Only when you do not pay your rent and when you do not repay your debt, we can get an extension of time for the Moratorium Act. There is no necessity to pay the Janmi, the landlord. We will see to it that it is written off.' In this way they encourage the tenants not to pay rent and not to repay debt. Therefore the debts of the agriculturists are accumulating. Sir, last year, after the Act was passed, it was a common feature in Malabar to see some political parties going about and encouraging tenants not to pay rent. The time for the payment of rent for this year is almost come. The agriculturist finds himself indebted doubly. He has not paid last year's rent. He has to pay this year's rent. Therefore he finds himself now doubly indebted. Therefore if the life of this Act is extended it will mean disaster to the country, it will mean disaster to the agriculture of the country, it will mean disaster to the agriculturists of this country and it will also mean disaster to the business of the country and Government will have to find means to help this great mass of agriculturists. Here some hon. Members said that the Act has benefited at least some. Whom has it helped I would like to ask. It has helped some impecunious ryots, or tenants who could not pay. But what is the position now? In the ordinary course he would have paid something last year. But because of this Act he has not paid anything. He has to pay this year's rent also. His debt has therefore increased double-fold. I therefore oppose this motion." 3-36 p.m.

SRI C. H. KANARAN :—" On a point of order, Sir. Did the hon. Member Sri Uppi oppose the motion? "

DEPUTY SPEAKER :—" Yes, the hon. Member Sri Uppi said that he opposed the motion."

[16th December 1954

3 40 p m. * SRI E. T. KUNHAN :—" മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്കു ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന്നു വേണ്ടിയുള്ള കാർഷികാശ്വാസനിയമം അടുത്ത ഫിബ്രുവരിമാസം 7-ാംതിയ്യതി അവസാനിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമത്തെപ്പററി പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ കൃഷിക്കാർക്കു ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണ് കടം വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടും ഉണക്കുകൊണ്ടും വിള നശിച്ചതിൻെറ ഫലമായി കൃഷിക്കാർക്കു വളരെ കടമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിളയുണക്കുണ്ടായാൽ കൃഷിക്കു വെള്ളം കിട്ടണമെങ്കിൽ കുത്തകമുതലാളിമാരുടെ സഹായം ആവശ്യമാണ്. നെല്ലായിട്ടു കണക്കുവെച്ചിട്ടു കൊയ്ത്തുസമയത്തു പണമായിട്ടു ഈടാക്കുകയാണ് ഈ കുത്തക മുതലാളിമാരുടെയും ജന്മിമാരുടെയും പതിവ്. വിള മോശമായതുകൊണ്ടോ ഉണങ്ങിപ്പോയതുകൊണ്ടോ കൃഷിക്കാരന്നു ജന്മിക്കു നെല്ലു കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാം. അതിന്നു പകരം കടം വാങ്ങിയ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നിരക്കനുസരിച്ചു നെല്ലുവില കൊടുത്താൽ പോരാ. നെല്ലു കൊടുക്കണമെന്നു കരാറുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു നെല്ലിന്നു എന്തു വിലയുണ്ടോ ആ വില കണക്കാക്കി കൊടുക്കണം. ഇരട്ടി വിലയുണ്ടെങ്കിൽ ഇരട്ടി കൊടുക്കണം. ഇങ്ങനെയാണ് കൃഷിക്കാരന്നു കടം വന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതുമാത്രവുമല്ല കൃഷിക്കാരൻ പാട്ടം അളന്നാൽ രശീതി കൊടുക്കാത്ത ജന്മിമാരുണ്ട്. അങ്ങനെ രശീതി കൊടുക്കാത്ത പാട്ടവുംകൂടി കടമായി കണക്കുകൂട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരന്നു ഭാരിച്ച കടമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളതു്. ഇന്നു നടപ്പിലുള്ള വാരവും പാട്ടവും തന്നെയും വളരെ അമിതമാണെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം. പാട്ടക്കോടതികളിൽ ഇന്നു മിക്കവാറും എല്ലാ കേസുകളിലും വളരെ കുറഞ്ഞ പാട്ടമാണ് നിജപ്പെടുത്തി വരുന്നതു്. പാട്ടക്കോടതികളുടെ ഈ തീരുമാനം വ്യക്തമായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട് കൃഷിക്കാർ അക്രമമായ പാട്ടമാണ് ഇതേവരെ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതെന്നു്. അങ്ങനെയും കൃഷിക്കാർക്കു വമ്പിച്ച കടമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കടം കൊടുത്തു കൊടുത്തു കൃഷിക്കാരൻെറ കുടിയിരിപ്പും പണങ്ങളുമെല്ലാം ഇന്നു ജന്മിമാരുടെ പെട്ടികളിലായ്ട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിൽ കടംകേറി നശിച്ചിരിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരന്നു രക്ഷ നല്കാനാണ് ഈ ബിൽ സഖാവ് പളനിസ്വാമി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ നിയമം മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കുകൂടി നീട്ടണമെന്നാണ് ഈ ഭേദഗതി ബിൽകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അതുപോരാ കൂടുതൽ കാലത്തേക്കു നീട്ടണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. വായ്പകൊടുത്തതല്ലാത്ത കണക്കെഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള കടങ്ങളെല്ലാം റദ്ദുചെയ്യണമെന്നും ഞാൻ ദൃഢമായ്പ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജന്മിയുടെ ഭൂമി എങ്ങും പോകുന്നില്ല. ഭൂമി അവിടെത്തന്നെ കിടപ്പുണ്ട്. ജന്മിക്കു യാതൊരു നഷ്ടവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. കുറച്ചു ആദായം കുറയുമെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. അല്ലാതെ കൃഷിക്കാരൻ കൊടുക്കാനുള്ളതും കൊടുക്കാനില്ലാത്തതുമായ കടങ്ങൾ അവനെ ഞെക്കി ഈടാക്കുന്നതു് കഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ട് ജന്മിമാർക്കും മുതലാളിമാർക്കും കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കാനുള്ള കടം മൂന്നുകൊല്ലത്തേക്കുകൂടി നീട്ടിവെക്കാനുള്ള ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ പിന്താങ്ങുന്നു".

3-46 p.m. * SRI K. V. RAMASWAMI :—" *കനം ഉതവി സപാനായകർ അവർകളേ, നണ്ബർ ശ്രീ പഴനിസാമി അവർകൾ കൊണ്ടു വന്തിരുക്കക്കൂടിയ ഇന്തത് തിരുത്ത മസോതാവൈ നാൻ ആതരിക്കിറേൻ.*

"എനക്കു മുൻനുല് പേശിയ അങ്കത്തിനർ വിവസായികളിൻ കടൻ നിലൈമൈയൈപ്പറ്റി വിരിവാക എടുത്തുരൈത്താർ. വിവസായികളിൻ വരുമാനം അതികരിക്കാമല് ഇരുപ്പതിനുല്താൻ, അവർകളുക്കു മേലും മേലും കടൻ അതികമാകിക്കൊണ്ടേ പോകിറതു. അവർകളുക്കു പുതിയ വരുമാനം ഇല്ലാതതിൻ കാരണമാക ഇന്നാട്ടിലേ അവർകൾ നലിന്തുക്കൊണ്ടു പോകിറ നിലൈമൈ ഏറ്പട്ടിരുക്കിറതു. 'ഉഴുപവൻ കണക്കുപ്പാർത്താല് ഉഴക്കളവുകൂട മിഞ്ചാതു' എന്ന പഴമൊഴിക്കിണങ്ക അവർകളിൻ വാഴ്കൈ മിക മികച് ചൊറ്പമാനതാകവും, പാഴടൈയക്കൂടിയ നിലൈയിലും ഇരുക്കിറതു. 100-ക്കു 80 പേരാക ഇരുക്കക്കൂടിയ വിവസായികളിൻ വാഴ്ക്കൈത് തരത്തൈ ഉയർത്തക്കൂടിയതായും, അവർകളുടൈയ വാഴ്ക്കൈയില് ഒരു വിത മറുമലർച്ചി ഏറ്പടവേണ്ടുമെൻപതറ്കാകത്താൻ ഇന്ത മസോതാവൈക്കൊണ്ടു വന്തുള്ളോം. ഇന്ത നാട്ടില് ചീക്കിരം നിലച്ചീർത്തിരുത്തം കൊണ്ടുവരപ്പടും എന്റു ഒപ്പുക്കൊള്ളപ്പട്ടിരുക്കിറതു. നിലച്ചീർത്തിരുത്തം വരപ്പോകിറതെന്റു മന്ത്രിമാർ സട്ടസപൈയില് മാത്തിരം

16th December 1954] [Sri K. V. Ramaswami]

അല്ലാമല്, സുറ്റുപിരയാണം ചെയ്യും കാലത്തിലുംകൂട്ട ഇതെപ്പറ്റി ആലോചിത്തുക്കൊണ്ടിരുപ്പതാകവും കൂറുകിരുർകൾ. ഇന്ത നിലച് ചീർത്തിരുത്തത്തെ ചർക്കാർ കൊണ്ടുവരുവതുക്കു മുൻ, കടൻപട്ട വിവചായികൾ ഇൻറൈയതിനാ കലങ്കി വാഴാമല് അവർകളുക്കു ഏറ്പാടു ചെയ്യവേണ്ടും. ഇൻറൈക്കു അവർകൾ പട്ടിരുക്കും കടനെ പിപ്പിരവി മാതത്തിൽ മീണ്ടും നീടിക്കാവിട്ടാൽ, നിലച്ചീർത്തിരുത്തം കൊണ്ടുവന്താലും അതു അരൈ കുറൈയാന ഒരു തിട്ടമാകത്താൻ ഇരുക്കും. അപ്പടിച് ചെയ്യാവിട്ടാൽ ഇപ്പൊഴുതു വിവചായികളിൻ കൈയിലുൾള നിലമും മൂഴ്കിപ്പോയ്വിടും എൻപതിൽ ചന്തേകം ഇല്ലൈ. ഇന്ത മചോതാ കൊണ്ടുവരുവതൻ നോക്കം, തറ്പോതു വിവചായികളിൻ കൈയിലുൾള നിലമും പറിപോകാമല് ഇരുക്കവേണ്ടും എൻപതുക്കാകത്താൻ. ഇന്ത നാട്ടിൽ നിലച്ചീർത്തിരുത്തം വരും വരും എൻറു ചൊല്വതെല്ലാം അർത്തമറ്റപ് പേച്ചാകത്താൻ ഇരുക്കിറതു. വിവചായികൾ കാട്ടിൽ ഉൾള വെള്ളാമൈയെ വീട്ടുക്കുക് കൊണ്ടുവരുവതുക്കുൾ എവ്വളവു കഷ്ടപ്പടുകിരുർകൾ. അവർകൾ പല ചമയങ്കളിൽ വിവചായക് കരുവികളെ അതിക വിലൈക്കൊടുത്തു വാങ്കവേണ്ടിയവർകളായ് ഇരുക്കിരുർകൾ. അവർകൾ ഇന്തക് കടൻ ചുമൈയൈത് താങ്കമുടിയാമല് തവിക്കും ഇന്ത നിലൈമൈ മാറ്റിനാൽതാൻ, അവർകൾ ഓരളവു നിമ്മതിയാക വാഴമുടിയും. ഇൻറൈക്കു വിവചായത്തിറ്കു വേണ്ടിയ പൊരുൾ ഒവ്വൊൻറും വാങ്കക്കൂടിയതായില്ലൈ. യാനൈ വിലൈ കുതിരൈ വിലൈയായ് ഇരുക്കിറതു. അവർകൾ മുക്കിയമാക വിവചായത്തിറ്കു മാറു വാങ്കവേണ്ടിയവർകളായിരുക്കിരുർകൾ. അവൈകൾ ചാതാരണ വിലൈക്കാ വിറ്കിൻറൻ ? ഇരണ്ടു കൊമ്പും, നാലുകാലും, ഒരു വാലും ഇരുന്താൽ പോതും. ഇതറ്കു 300 രൂപായ്കൊടുത്തു വാങ്കവേണ്ടിയവർകളായിരുക്കിരുർകൾ. അതു നൻറുക ചെയ്കിറതാ ഇല്ലൈയാ എൻപതു വേറു വിഷയം. വിവചായി നിലത്തിൽ പയിരിട്ടുൾള താനിയത്തൈ വിറ്റു പെണ്ണുക്കു കലിയാണം ചെയ്യലാം, വേണ്ടിയ ചാമാൻകളെയെല്ലാം വാങ്കലാം എൻറു കനവു കണ്ടുക്കൊണ്ടിരുക്കിരുൻ. ആനാൽ താനിയം അറുവടൈയാകി, വീട്ടുക്കുത് തിരുമ്പി വരുമ്പോതു കടൻകാരർകൾ 'ക്യൂ' വരിചൈയിൽ നിറ്പതൈത്താൻ കാണ്കിരുൻ. ഇൻറൈയതിനം വിവചായികൾ മികപ്പെരിയ അളവുക്കു വിവചായപ് പൊരുൾകളിൻ വിലൈവാചി വീഴ്ച്ചിയാൽ പാതിക്കപ്പട്ടുൾളനർ. ആനാൽ അവൻ വാങ്കും ഒവ്വൊരു പൊരുളിൻ വിലൈയും വിഷംപോൽ ഏറിക്കൊണ്ടേപോകിറതു. ഇന്ത നിലൈയിൽ താങ്ക മുടിയാമല് ഇരുക്കിറ കടൻ ഒത്തിവൈപ്പുത് തിരുത്ത മചോതാവൈ കൊണ്ടു വരുവതു മികമിക അവചിയം എൻറു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, ഇവ്വളവു നേരത്തൈക് കൊടുത്തുതവിയ ചപൈത് തലൈവർ അവർകളുക്കും എൻ വണക്കത്തൈച് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു മുടിത്തുക് കൊള്ളുകിറേൻ."

* SRI O. KORAN :—"മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, കൃഷിക്കാക്ക ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഏതൊരു നിയമത്തേയും വളരെയധികം സന്തോഷത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നത്. കാലാവസ്ഥയുടെ കെടുതികൾകൊണ്ടും നാട്ടുവാഴ്ചിജന്മിമുതലാളിത്തചൂഷണത്തിന്നു വിധേയരായും കഷ്ടപ്പെടുന്ന കർഷകർക്ക അല്പമെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഏതു നടപടിയേയും ജനങ്ങൾ അത്യധികമായ സന്തോഷത്തോടെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കൃഷിക്കാർക്ക സ്ഥിരമായ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന്നായി അടിസ്ഥാനപരമായ വല്ല പദ്ധതികളും ഗവമേണ്ടു ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു പദ്ധതികളും ഗവമേണ്ടിനില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഇമ്മാതിരിയുള്ള ചില നിയമങ്ങൾകൊണ്ടു ഓട്ടയടയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള പദ്ധതികളാണ് ഗവമേണ്ടു സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. കൃഷിഭൂമി കർഷകനെന്നു കറാച്ചി, ഫൈയിസ്പൂർ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനങ്ങളിലും മററും പ്രമേയങ്ങൾവഴി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു കോൺഗ്രസ്സ് ഗവമേണ്ടുകൾക്ക യാതൊരു ഉദ്ദേശവും ഇല്ല, പദ്ധതിയും ഇല്ല. കൃഷിക്കാരൻെറ അടിയന്തിരപ്രശ്നങ്ങൾക്ക പരിഹാരം കാണുന്ന കാര്യത്തിലും കൃഷിക്കാക്ക ആശ്വാസം നൽകുന്ന കാര്യത്തിലും കുററകരമായ അനാസ്ഥയാണ് ഗവമേണ്ടു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. 3.50 p.m.

"കൃഷിക്കാരന്നു ഈ കടം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നു നാം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നിട്ടു അതിന്നു പരിഹാരം കാണണം. കൃഷിക്കാരന്നു കടത്തിൽനിന്നും എന്നന്നേക്കു

[Sri O. Koran] [16th December 1954

മായി രക്ഷ നൽകുന്നതിന്നു ഗവമ്മേണ്ടിന്നു യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കുറുക്കുകുകായംകൊണ്ടൊന്നും കൃഷിക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. എത്രയോ കാലമായി കൃഷിക്കാരൻ കടക്കാരനായി കഴിയുകയാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്നു ശ്രദ്ധക്ഷമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മലബാറിൽ വാരവും പാട്ടവും മററും നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് ന്യായമായ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. ജന്മിമുതലാളിത്തമൂക്ഷണത്തിന്നും പ്രകൃതികോപത്തിന്നും കാലവക്രച്ഛുതികൾക്കും എതിരായി പടവെട്ടി നടുവൊടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കൃഷിക്കാരന്നു സ്ഥായിയായ ആശ്വാസം നൽകാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു ഇതേവരെ യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ലെന്നുള്ളതു് ആക്ഷേപാർഹമാണ്. ഇയിടെ വളരെ മനോവേദനയോടുകൂടി ഒരു സാധു കൃഷിക്കാരൻ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഉണക്കകൊണ്ടു കൃഷിയെല്ലാം പിഴച്ചുപോയി. അതുകൊണ്ടു പാട്ടം അടയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ 'അതൊന്നും എനിക്കു കേൾക്കേണ്ട; ഭാര്യയുടെ പണ്ടം പണയംവെച്ചാലും പാട്ടം ഉടനെ അടച്ചുകൊള്ളണം' എന്നാണ് ജന്മിയുടെ കല്പന. ഇങ്ങനെയുള്ള പീഡനങ്ങളുടേയും ഞെരുക്കത്തിന്റേയും ഫലമായി കൃഷിക്കാരെല്ലാം ഇന്നു പാപ്പരായിരിക്കയാണ്. കാലാവസ്ഥയുടെ തകരാറുകൾക്കുമുള്ള കൃഷിപ്പിഴയിൽനിന്നുതന്നെ കൃഷിക്കാരന്നു രക്ഷയില്ല. കൃഷിക്കാരനും അവന്റെ കുടുംബവും നിത്യദുരിതം അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടാനും ദുരിതമനുഭവിക്കാനും വിധിക്കപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരന്നു സ്ഥിരമായ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിന്നുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഉടനെ നടപ്പിൽവരുത്തണം. അതിന്നു ആദ്യമായി വേണ്ടതു് ന്യായമായ വിലയ്ക്കു കൃഷിക്കാരന്നു ആവശ്യമുള്ള പണം കടം കിട്ടാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ്. മലബാറിൽ പി. സി. സി. സൊസൈററികളുണ്ട്. ആ സൊസൈററികളെ ക്രെഡിററ് സൊസൈററികളാക്കി മാററി ആ സൊസൈററികൾ മുഖാന്തിരമോ അല്ലെങ്കിൽ റൂറൽ ബാങ്കുകൾ സ്ഥാപിച്ചു അവ മുഖാന്തിരമോ കൃഷിക്കാരന്നു ആവശ്യങ്ങൾക്കു കടം കൊടുക്കാനും ഇന്നുള്ള കടങ്ങൾ ഇളവു ചെയ്യുകയൊ വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയൊ ചെയ്യാനും ഗവമ്മേണ്ട് ഒരു പദ്ധതി കൊണ്ടുവരണം. അല്ലാതെ ഈ താല്ക്കാലികാശ്വാസം നൽകുന്ന നിയമം നീട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ മാത്രം പോരാ എന്നാണ് എനിക്കു ഗവമ്മേണ്ടിനെ അറിയിക്കാനുള്ളതു്. കൃഷിക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ പരിഹാരം കാണാൻ ഗവമ്മേണ്ട് അടിയന്തിരനടപടി എടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

8-55 p.m. SRI P. RAMAMURTHI :—" *കനം ഉതവി സപാനായകർ അവർകളേ, ഇന്ദ്രപ്രശ്നത്തെ പറ്റി ഇന്ദ്ര സഭയിൽ പല അങ്കത്തിനർക്കൾ പല വിഷയങ്ങളേ എടുത്തു് ചൊല്ലിവിട്ടാർക്കൾ. വിവസായികളുടെ കടൻ പ്രശ്നം ഒരു ഭയങ്കരമായ പ്രശ്നം എന്നതിൽ യാരുക്കും ആട്ചേപണ ഇരുക്കാതു. ആനാൽ അതുക്കു പരിഹാരം എന്നവെൻപതുതാൻ പ്രശ്നം. ഏൻകെനവേ ഇരുക്കുംപടിയാൻ കടൻ ഒത്തി വൈപ്പുച് ചട്ടത്തൈ ഇൻനും മൂൻറു വരുഷങ്കളുക്കു ഒത്തി വൈക്ക വേണ്ടും എൻറു ഇന്ദ്ര മസോതാ കൂറുകിറതു. അവ്വിതം ഇൻനും മൂൻറു വരുഷങ്കളുക്കു ഇന്ദ്ര മസോതാവൈ നീട്ടിത്തു വൈത്താലും അവർകളുടൈയ കടൻ പ്രശ്നം തീർന്തു വിടുമാ? തീർന്തുവിടാതു. ഇന്ദ്ര മസോതാവൈക് കൊണ്ടുവന്ദവരുടൈയ നോക്കം അതുവല്ല. ഇന്ദ്രപ്രശ്നം ഒരു സിക്കലാൻ പിശ്നം എൻപതു അവരുക്കും തെരിയും. ഇന്ദ്ര മസോതാവിനാൽ അവർകളുക്കു ഒരു പരിഹാരം തേടിക് കൊടുക്കലാം എൻറ എണ്ണത്തുടൻ താൻ ഇന്ദ്ര മസോതാവൈ അവർ പിരേരിത്തിരുക്കിറാർ. ഇപ്പൊഴുതു ഇരുക്കും നിലൈമൈ പലവകൈപ്പട്ട മനോപാവത്തിൽ നോക്കിനാൽ ഇന്ദ്രക് കടനൈ രത്തു ചെയ്യ ഒരു ചട്ടം കൊണ്ടു വരവേണ്ടും. അന്ദ്രപ്രശ്നം വേറു. അന്ദ്ര മാതിരിയാൻ ചട്ടം ഒൻറു ഇന്ദ്ര ചട്ടസപൈക്കുക് കൊണ്ടു വരും നിലൈയിൽ ഇല്ലൈ. അതു എനക്കുത് തെരിയും. ഇതു എപ്പടിപ്പട്ട പ്രശ്നം, ഇതൈ എപ്പടി തീർപ്പതു, അതിൽ എവ്വളവു കഷ്ടം ഇരുക്കിറതു എൻറ ഒരു പ്രശ്നം നമ്മുടൈയ മുൻപു തിണ്ണമാക ഇരുക്കിറതു. ഉതാരണമാക 1939-ം വരുഷത്തിൽ നാൻ സേലം ജില്ലാവിൽ ഒരു ഗ്രാമത്തിറ്കുച് ചെൻറ പോതു അങ്കു ഒരു വിവസായിനിടം പേചിക്കൊണ്ടിരുന്തേൻ. അപ്പൊഴുതു അവൻ ചൊൻനാൻ: "സാമി, ഒരു അരചമരത്തു സാമി ഒരു ചട്ടം കൊണ്ടു വന്തിരുക്കിറതാം, അതനാൽ കടൻ നിവാരണം വേണ്ടാം" എൻറു ചൊൻനാൻ. നാൻ യോചിത്തുപ് പാർത്തേൻ. അരചമരമാവതു*

16th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

சாமியாவது என்று உடனே எனக்குத் தெரிந்தது. ஆஸ்ரமத்து சாமி அதாவது இராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்ததை அந்த விவசாயி குறிப்பிடுகிறான் என்று தெரிந்துக்கொண்டேன். அந்த மாதிரி 1938-ம் வருஷத்தில் ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் வந்ததனால் விவசாயிகளுடைய கடன் பளு தீர்ந்து விட்டதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் வட்டி பிரச்னை தீர்ந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். 1945-ம் வருஷத்தில் டாக்டர் பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பல லீகல் அட்வைசர்களுடனும் இந்தக் கடன் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அறிய ஒரு விசாரணை நடத்துவதற்கு பல உத்தியோகஸ்தர்களையும், குமாஸ்தாக்களையும், பல நிபுணர்களையும் எக்கனமிக் எம். ஏக்களையும் அழைத்து இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தி ஒரு அறிக்கையையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது. இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தும்கூட விவசாயிகளுடைய கடன் பளு ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1938-ம் வருஷ சட்டம் இயற்றியும் அந்த பளு குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அடுத்த 94 மாதங்களில் அது எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட அது எட்டு கோடி ரூபாய் தான்குறைந்திருக்கிறது. அனால்மொத்தக் கடன் 200 கோடி ரூபாய். இந்த 200 கோடி ரூபாயில் இந்த எட்டுக் கோடி ரூபாய் எப்படி இருக்கிறது என்றால் சமுத்திரத்தில் பெருங் காயத்தைக் கரைத்தது போல்தான் இருக்கிறது. காரணம் யுத்த காலத்தில் கடன் ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இந்த விதமாக இன்று அவருடைய புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகிறது. அவர் மற்றொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். யுத்த காரணத்தால் இந்த விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது. அதனால் நாளைக்கு விலைவாசி வீழ்ந்தால் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். 1929-34-ல் பெரிய விவசாயநெருக்கடி ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தவிதமாக மறுபடியும் விலைவாசிகள் வீழ்ந்தால் விவசாயிகளின் கதி மிகவும் மோசமாகிவிடும். 1929-34-ம் வருஷத்திய நெருக்கடியைக் காட்டிலும் மோசமாகப் போய்விடும். அதனால் இதற்கு உடனடியான பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவ்விதம் விலைவாசி வீழ்ச்சிக்கு முன்பாக ஏதாகிலும் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்களா ? ஸ்ரீ பி. வி. என். நாயுடுவே சொல்லியிருக்கிறார் அதையும் சர்க்காரே ஒரு ரிப்போர்ட்டாக பிரசுரித்திருக்கிறார்களே, அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்தார்களா ? ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. 1945-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகளுடைய கடன் நிலை என்ன என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். கடன் 7, 8 வருஷங்களில் அவர்களுடைய கடன் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. கடன் பளு குறையவில்லை. ஐந்து, 6 வருஷங்களாக பஞ்சம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் இன்றைக்கு இருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுடைய கடன் கிட்டத்தட்ட ரூ. 250-தாக இருக்கும். அவ்விதம் அவர்கள் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் சாதாரணமாக சொல்லிவிட முடியும். ரூ. 250-ஐக் 4 p.m. கூட திரும்ப எப்படிக் கட்டுவது என்று யோசனை செய்து பார்த்தால் நிலைமை ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டின் மொத்த வருமானத்தை நிர்ணயிப்பதற்காக மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேசிய வருமானக் கமிட்டி (National Income Committee) வெளியிட்டுள்ள கணக்கைப் பார்த்தால், 'விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருஷ வருமானம் கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் கோடி ரூபாய்' என்று தெரிகிறது. அதன் பிரகாரம் விகிதாசாரப்படி பார்த்தாலுங்கூட சென்னை ராஜ்யத்தின் விவசாய வருமானம் வருஷத்திற்கு ரூ. 250 கோடிக்குமேல் கிடையாது. விளைபொருள்கள் அப்படியே விற்றால்கூட சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தியை கட்டாமல், நிலச்சுவாந்தாருக்கு செலுத்தவேண்டிய குத்தகைப் பணத்தை கொடுக்காமல் இந்த ராஜ்யத்தில் விளையக்கூடிய தானியங்களை அப்படியே விற்றுக்கொடுத்தால் மேற்சொன்ன ரூ. 250 கோடி விவசாய வருமானம் வருகிறது என்று விளங்கும்.

[Sri P. Ramamurthi] [16th December 1954

"ஆனால், 250 கோடி ரூபாய் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு வருஷத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய விவசாயப் பொருள்களுடைய மதிப்பு என்று சொன்னால், அதுவும் இன்றைக்கு சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் இல்லை. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள், சிறு விவசாயிகள், நிலமில்லாதவர்கள் இருக்கும்போது பார்த்தால் இந்தப் பிரச்னை அவ்வளவு சுலபமாகத் தீர்ப்பதற்குக் கொஞ்சம் யோசனை செய்தாக வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, சிக்கல் நிறைந்த இவ்விஷயத்தை யோசனை செய்வதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு உட்பட்டு ஏதாவது ஒரு வகையில் பிரச்னையைத் தீர்த்தாகவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு எல்லோருமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ஆலோசனை செய்து பார்த்து ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு நிச்சயமாக கொஞ்சம் காலம் பிடிக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, யோசனை செய்யக்கூடிய காலத்தில் ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு முன்பாக, இருக்கக்கூடிய நிலங்களை பிடுங்கிக் கொண்டு போகக்கூடாது. ஏற்கெனவே பிடுங்கிக்கொண்டு போன நிலங்கள் போதும். ஏற்கெனவே இன்றைக்கு 60 சத விகிதம் நிலமில்லாத விவசாயிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக போகக்கூடாது என்ற கண்ணோட்டத்துடன் இந்தப் பிரச்னையை அணுகவேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் **Directive Principles**-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய செல்வம் சிலரிடத்தில் போய்க் குவியாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செல்வம் ஒரு சிலரிடத்தில் குவியப்படுவதைத் **(Concentration of wealth)** தடுப்பது அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று **Directive Principles of State Policy**-இல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்றைக்கு நிறைவேற்றவில்லையென்று சொன்னால், செல்வம் ஒரு சிலரிடத்தில் குவிவதைக் தடுக்காமற் போனால் பிரயோஜனம் இல்லை. தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடாக இந்த மசோதாவின் நோக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, மசோதாவை சர்க்கார் எந்தவிதமான ஆட்சேபனைக்கும் இடங்கொடுக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கடனை ரத்து செய்துவிடக்கூடியது அல்ல இந்த மசோதா.

"ராஜ்யத்தில் கடன் வற்றிப்போய்விடும், கடன் வாங்குவதற்கு வழியே இல்லாமல் போய்விடும் என்ற வாதம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது சரியல்ல.

(Mr. Speaker in the Chair.)

"உதாரணமாக **Banking Development** வேண்டுமென்று பேசுகிறோம். இந்த நாட்டில் பாங்குகள் மூலமாக லேவாதேவி முறைகள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்று பிரமாதமாக பேசப்படுகிறது. கிராமப் புரங்களில் பாங்குகள் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக **Rural Banking Enquiry Committee** நியமிக்கப்பட்டது. ஆனால், கிராமப் புரங்களில் கந்து வட்டிக்குப் பணம் கிடைக்கும் வசதி இருக்கும் வரை சில நிலச்சுவாந்தார்களிடத்திலேயும் லேவாதேவிக்காரர்களிடத்திலேயும் அவர்கள் கையில் இருக்கக்கூடிய பணவசதியைக் கொண்டு இன்றைக்கு கந்து வட்டிக்குப் பணம் கிடைக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, அவன் அந்தப் பணத்தை 4 சத விகிதம் வட்டிக்கு பாங்கியில் எப்படி போட முன்வரமுடியும்? கிராம வட்டாரங்களில் பாங்குகள் வளரவேண்டும் என்று பிரமாதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாமே யொழிய நடைமுறையில் நடப்பது கிடையாது. இன்றைக்கு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் மூலதனம் **(capital formation)** மிகவும் அவசியம் என்று பேசப்படுகிறது. ஆனால், அந்தப் பணம் இன்றைக்கு மூலதனமாக வந்து சேருவதற்கு வேண்டிய

16th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது, அதற்குப்பதிலாக அவ்வளவும் கந்து வட்டிக்குப் போகும்படியான பணமாக மாறுகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படுவது அவசியம்.

"கூட்டுறவு பாங்குகளிலிருந்து கடன் வாங்கி அந்தப் பணத்தை கந்து வட்டிக்கு கொடுக்கக்கூடியவர்களும் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள் என்பது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும். கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்கூட விவசாயத்திற்கு நேரடியான உபயோகத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. அதில் இருக்கக்கூடிய பொருளை வாங்கிக்கொண்டு பத்தாயிரம் வாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பணத்தை விவசாயிகளிடத்தில் கந்து வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இது சாதாரணமாக எல்லா கிராமங்களிலும் நடக்கக்கூடிய விஷயம்.

"நில அடமான பாங்குகளைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறார்கள். ஐந்து வருஷத்திட்டத்தின் மூன்றாவது வருஷ **progress** ரிபோர்ட்டில் 'நிலை அடமான பாங்கு மூலமாக கொடுக்கப்பட்ட கடன்களெல்லாம்—**not for any productive purposes**—விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு இதுவரை கடன்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கடன்களைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்த நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு அவைகள் வேலை செய்து வந்திருக்கின்றன' என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமை இருக்கும்போது, இதைத் தீர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடித்தால் கடன் வற்றிப்போகாது, வேறு வழி கண்டுபிடிக்க முடியும். இதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படலாம். அதற்குள் இந்தப் பிரச்னையின் எல்லா அம்சங்களையும் நாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து தீர்க்கும்படியாக ஒரு இடைக்கால வசதி வேண்டும். அந்த வசதிதான் நீண்ட கால ஒத்தி வைப்பு. சென்ற வருஷம் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டு பிறகு சும்மா இருந்தமாதிரி இல்லாமல் இந்தப் பிரச்னையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று எல்லோருமாகக் கூடி ஆலோசனை செய்து பார்க்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அந்த ஆலோசனையில் ஈடுபட்டால் இதனால் எந்தவிதமான கெடுதலும் வராது. ஆகவே, இப்படி ஆலோசனை செய்யும்வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று கோரும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, சர்க்கார் இதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் சொல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri N. K. Palanisamy who moved the motion for the consideration of the Bill wants to extend the lifetime of the Moratorium Act by three more years. The Bill does not solve many difficulties expressed by hon. Members. This Moratorium Act was passed as a sort of special remedy for a special disease under very special and particular circumstances. Such remedies are generally of a temporary character because they affect normal contractual relations. We cannot extend the lifetime of such Acts for any length of time. The working of this Act for almost a year has resulted in very many consequences which are varied, divergent and controversial. Hon. Members also have expressed extreme viewpoints. Some hon. Members have expressed one extreme point of view and some other hon. Members have expressed another extreme point of view. It is, therefore, clear that there cannot be any uniform or agreed point of view on this matter. It is a highly controversial Bill and it has to be 4-16 p.m.

carefully scrutinized. Some hon. Members have quoted proverbs in their speeches on this Bill. I accept one of the proverbs quoted by one hon. Member which is to the effect that if we take into account all the difficulties and expenses of a cultivator, there is not very much left for him. Even now, the proverb may be said to be true. But the other proverb quoted by the hon. Member representing Erode is not apt. It might have been true in olden days . . ."

SRI S. RAMALINGAM :—" During the days of Ramayana."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Even during the period subsequent to the days of Ramayana also, it might have been true. In those days, the debtor was anxious to clear his dues. Whenever a person borrowed money, he underwent a sort of mental anguish until he paid back the money borrowed. In course of time, the situation has changed. The proverb has to be suitably changed to suit the present time. Now, it is the persons who lend money that feel the mental anguish and not the people who take money.

" The Government have published a Bill extending the existing Act for a short period till the end of February, so that the Government can go into every aspect of the question and come to a very reasonable and practical solution on this question of granting a moratorium. This debate has been very useful because we are now aware of the divergent views expressed by the various Members of this House. One hon. Member has stated that this Moratorium Act has broken the rural credit system in the villages and any further extension of the Act will be very injurious to the people. That is one extreme view. There is also another extreme view taken by some Members. They want that debts should be scaled down. In view of these divergent views, the Government want some time to sift facts and find out a proper solution for this very intricate question. That is the reason why they are bringing forward a Bill which has been published to-day for extension of the life of the Act for a short period. I hope that a very suitable solution will soon be found. I would request the hon. Member who moved for the consideration of the Bill not to press his motion. The Government are very anxious to do the right thing for all sections of the people."

SRI P. RAMAMURTHI :—" In view of the fact that the Government have stated that they themselves are bringing forward some Bill to-morrow and in view of the fact that a Bill which is brought forward by the Government will get priority and quicken business, I would like to appeal to the hon. Member in charge of this Bill to withdraw his motion for the time being."

* SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவர் சொன்ன மாதிரி என்னுடைய மசோதாவை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதற்கு முன்னதாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார்க் கட்சிக்கு அதிக

16th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

பலமாக இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ உப்பி சாகிப் போன்றவர்கள் 'இந்தச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து ஒரு வருஷ காலத்தில் பெரிய ஏமாற்றுகள் நடந்து விட்டன' என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே, கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு ஒரு சில வக்கீல்கள் இனிமேல் வக்கீல் தொழிலை விட்டுவிட்டு சைக்கில் கடை வைக்கப்போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் . . ."

MR. SPEAKER :—" அதைவிட வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்தால் நல்லது! அதில் நல்ல வியாபாரம் நடக்கும்."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டம் வந்ததால் ஸிவில் வக்கீல்களுக்கு வேறு வேலை கிடையாது என்பது வாஸ்தவந்தான். கிரிமினல் வக்கீல்கள் கேட்கும்போது, மாதமொன்றுக்கு ரூ. 100 வருமானம் வந்திருந்தால் இப்பொழுது ரூ. 40 தான் வருகிறது. ரூபா 60 வரையில் மாதத்திற்கு வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. யாரும் தகராறு செய்வது கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்தச் சட்டம் வக்கீல்களுடைய வருமானத்தைப் பாதிக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதிக்காக மட்டும் நாம் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. கோடான கோடி விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைத்தான் நாம் முக்கியமாக கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன்.

" இன்னொரு அங்கத்தினர் சொன்னார்: கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தை நீடித்தால் மட்டும் சாதாரண விவசாயிகளின் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது என்று கண்டிப்பாக நாங்களே சொல்லுகிறோம். இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு கடனை ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போனாலும் அவர்களுடைய கஷ்டம் தீராது. இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையில் ஓரளவு அவர்களுக்கு இந்தக் கடனிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற ஒரே அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக அவர்களுடைய கடனைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் சட்டம் செய்யவேண்டும். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோமேயொழிய வேறொன்றுமில்லை. கடன் ஒத்திவைப்பினால் சிறிய விவசாயிகளுடைய பிரச்னை தீராது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இம்மாதிரியான முறையில் சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எங்கள் தலைவர் சொன்னதுபோல் என்னுடைய மசோதாவை நான் வாபஸ் பெறுகின்றேன்."

MR. SPEAKER :—" May I know whether the House gives leave to the hon. Member to withdraw the motion? "

The motion was, by leave, withdrawn.

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know what will happen to the other non-official resolutions on the agenda? "

MR. SPEAKER :—" They will all be taken up on the next non-official day.

" I must also inform the House that we shall have a night session to-morrow from 9 p.m. to 11 p.m. and during that time the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, will be debated on. On Saturday we will not have a sitting, but on Monday there will be a sitting.

" The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.